

1.

RECENSĂMÂNTUL

¹ Domnul i-a zis lui Moise în pustiu Sinai, în cortul întâlnirii, în ziua întâi a lunii a doua, în al doilea an după ieșirea lor din țara Egiptului:

² „Faceți recensământul întregii adunări a fiilor lui Israel, după familiile lor, după casele părinților lor, numărând numele tuturor bărbaților, unul câte unul,

³ de la de douăzeci de ani în sus, pe toți cei care pot ieși la luptă în Israel; numărându-i, tu și Aaron, după grupele lor.

⁴ Să fie cu voi câte un bărbat din fiecare seminție, cap al casei părinților săi.

⁵ Iată numele bărbaților care vor fi împreună cu voi: pentru Ruben: Elițur, fiul lui Ședeur;

⁶ pentru Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai;

⁷ pentru Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab;

⁸ pentru Isahar: Natanael, fiul lui Țuar;

⁹ pentru Zabulon: Eliab, fiul lui Helon;

¹⁰ pentru fiii lui Iosif, în Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; în Manase: Gamaliel, fiul lui Pedahțur;

¹¹ pentru Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni;

¹² pentru Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai;

¹³ pentru Așer: Paghiel, fiul lui Ocran;

¹⁴ pentru Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel;

¹⁵ pentru Neftali: Ahira, fiul lui Enan.

¹⁶ Aceștia sunt cei chemați ai adunării, căpeteniile triburilor părinților lor: sunt capi ai [grupelor de] o mie ale lui Israel.

¹⁷ Moise și Aaron i-au luat pe bărbații aceștia care fuseseră chemați pe nume,

¹⁸ și au adunat toată comunitatea în ziua întâi a lunii a doua: și-au înregistrat familiile după casele părinților lor numărând numele celor de la douăzeci de ani în sus, unul câte unul.

¹⁹ Moise a făcut numărătoarea în pustiu Sinai, așa cum îi poruncise Domnul.

Recensământul

²⁰ Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, unul câte unul, toți bărbații de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,

²¹ cei numărați din tribul lui Ruben erau patruzeci și șase de mii cinci sute.

²² Fiii lui Simeon, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, numărați după numărul numelor, unul câte unul, toți bărbații de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,

²³ cei numărați din tribul lui Simeon, erau cincizeci și nouă de mii trei sute.

²⁴ Fiii lui Gad, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,

²⁵ cei numărați din tribul lui Gad erau patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.

²⁶ Fiii lui Iuda, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,

- ²⁷ cei numărați din tribul lui Iuda erau șaptezeci și patru de mii șase sute.
- ²⁸ Fiii lui Isahar, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ²⁹ cei numărați din tribul lui Isahar, erau cincizeci și patru de mii patru sute.
- ³⁰ Fiii lui Zabulon, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ³¹ cei numărați din tribul lui Zabulon erau cincizeci și șapte de mii patru sute.
- ³² Fiii lui Iosif, cei din Efraim, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ³³ cei numărați din tribul lui Efraim erau patruzeci de mii cinci sute.
- ³⁴ Cei din Manase, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ³⁵ cei numărați din tribul lui Manase erau treizeci și două de mii două sute.
- ³⁶ Fiii lui Beniamin, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ³⁷ cei numărați din tribul lui Beniamin erau treizeci și cinci de mii patru sute.
- ³⁸ Fiii lui Dan, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ³⁹ cei numărați din tribul lui Dan erau șaiszeci și două de mii șapte sute.
- ⁴⁰ Fiii lui Așer, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ⁴¹ cei numărați din tribul lui Așer erau patruzeci și una de mii cinci sute.
- ⁴² Fiii lui Neftali, generațiile lor, după familiile lor, după casele părinților lor, după numărul numelor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care pot ieși la luptă,
- ⁴³ cei numărați din tribul lui Neftali erau cincizeci și trei de mii patru sute.
- ⁴⁴ Aceștia sunt cei numărați pe care i-au numărat Moise și Aaron și căpeteniile lui Israel, doisprezece bărbați: erau câte unul pentru fiecare casă a părinților săi.
- ⁴⁵ Toți cei numărați dintre fiii lui, după casele părinților lor, de la douăzeci de ani în sus, toți cei care în Israel pot ieși la luptă,
- ⁴⁶ toți cei numărați, erau șase sute trei mii cinci sute cincizeci.
- ⁴⁷ Leviții, după tribul părinților lor, nu au fost numărați printre ei.

Statutul leviților

- ⁴⁸ Domnul i-a zis lui Moise:
- ⁴⁹ „Să nu faci recensământul tribului lui Levi și să nu-i numeri capii printre fiii lui Israel.
- ⁵⁰ Încredințează Leviților cortul mărturie, toate instrumentele lui și tot ce-i aparține. Ei să poarte cortul și toate instrumentele lui, să slujească în el și să-și fixeze locuințele în jurul cortului.
- ⁵¹ Când este ridicat cortul, să-l desfacă leviții și când se fixează cortul, să-l ridice leviții; orice străin care se apropie, să fie dat la moarte.
- ⁵² Fiii lui Israel să-și așeze cortul fiecare în tabăra lui, fiecare lângă steagul lui, după grupele lor,
- ⁵³ iar leviții să-și așeze tabăra în jurul cortului mărturie ca să nu vină mânia asupra adunării fiilor lui Israel. Leviții să păzească ceea ce trebuie păzit la cortul mărturie”.

⁵⁴ Fiii lui Israel au făcut toate așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise: așa au făcut.

2.

Așezarea triburilor în tabără

¹ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:

² „Fiii lui Israel să-și fixeze tabăra fiecare lângă steagul lui, sub semnele casei părinților lui; să-și fixeze tabăra în jurul cortului întâlnirii, în fața lui.

³ Cei care-și fixează tabăra la est, spre răsărit, să fie steagul taberei lui Iuda, după grupele lor; și căpetenia fiilor lui Iuda să fie Nahșon, fiul lui Aminadab,

⁴ cu grupa lui având numărați șaptezeci și patru de mii șase sute.

⁵ Cei care-și fixează tabăra lângă el să fie tribul lui Isahar; căpetenia fiilor lui Isahar să fie Natanael, fiul lui Țuar,

⁶ cu grupa lui, având numărați cincizeci și patru de mii patru sute;

⁷ și tribul lui Zabulon; căpetenia fiilor lui Zabulon să fie Eliab, fiul lui Helon,

⁸ cu grupa lui, având numărați cincizeci și șapte de mii patru sute.

⁹ Toți cei numărați din tabăra lui Iuda erau o sută optzeci și șase de mii patru sute, după grupele lor. Ei să pornească cei dintâi.

¹⁰ Steagul taberei lui Ruben cu grupele ei să fie la sud; și căpetenia fiilor lui Ruben să fie Elițur, fiul lui Ședeur,

¹¹ cu grupa lui, având numărați patruzeci și șase de mii cinci sute de bărbați.

¹² Cei care-și fixează tabăra lângă el să fie tribul lui Simeon; și căpetenia fiilor lui Simeon să fie Șelumiel, fiul lui Țurișadai,

¹³ cu grupa lui, având numărați cincizeci și nouă de mii trei sute;

¹⁴ și tribul lui Gad; și căpetenia fiilor lui Gad să fie Eliasaf, fiul lui Reuel,

¹⁵ cu grupa lui, având numărați patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.

¹⁶ Toți cei numărați din tabăra lui Ruben erau o sută cincizeci și unu de mii patru sute cincizeci, după grupele lor. Ei să pornească în al doilea rând.

¹⁷ Să pornească cortul întâlnirii cu tabăra leviților în mijloc. Așa cum au fixat tabăra, așa să plece: fiecare la rândul său, după steagurile lor.

¹⁸ Steagul taberei lui Efraim cu grupele ei să fie la vest; căpetenia fiilor lui Efraim să fie Elișama, fiul lui Amihud,

¹⁹ cu grupa lui, având numărați patruzeci de mii cinci sute.

²⁰ Lângă el să fie tribul lui Manase; căpetenia fiilor lui Manase să fie Gamaliel, fiul lui Pedahtur,

²¹ cu grupa lui, având numărați treizeci și două de mii două sute;

²² și tribul lui Beniamin; căpetenia fiilor lui Beniamin să fie Abidan, fiul lui Ghideoni,

²³ cu grupa lui, având numărați treizeci și cinci de mii patru sute.

²⁴ Toți cei numărați din tabăra lui Efraim erau o sută opt mii o sută, după grupele lor. Ei să pornească în al treilea rând.

²⁵ Steagul taberei lui Dan, după grupele lor, să fie la nord; căpetenia fiilor lui Dan să fie Ahiezer, fiul lui Amișadai,

²⁶ cu grupa lui, având numărați șaiszeci și două de mii șapte sute.

²⁷ Lângă el să fixeze tabăra tribul lui Așer; căpetenia fiilor lui Așer să fie Paghiel, fiul lui Ocran,

²⁸ cu grupa lui, având numărați patruzeci și unu de mii cinci sute;

²⁹ și tribul lui Neftali; căpetenia fiilor lui Neftali să fie Ahira, fiul lui Enan,

³⁰ cu grupa lui, având numărați cincizeci și trei de mii patru sute.

³¹ Toți cei numărați din tabăra lui Dan erau o sută cincizeci și șapte de mii șase sute. Ei să pornească cei din urmă, după steagul lor.

³² Aceștia sunt cei numărați din fiii lui Israel după casele părinților lor. Toți cei numărați ai taberelor, după steagurile lor erau șase sute trei mii cinci sute cincizeci.

³³ Dar leviții nu au fost numărați printre fiii lui Israel, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

³⁴ Fiii lui Israel au făcut toate așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise; așa și-au fixat taberele după steagurile lor și așa au pornit fiecare după familia lui, după casa părinților lui.

3.

Tribul lui Levi

a) preoții

¹ Acestea sunt generațiile lui Aaron și ale lui Moise când Domnul i-a vorbit lui Moise pe muntele Sinai.

² Acestea sunt numele fiilor lui Aaron: Nadab, întâiul născut, Abihu, Eleazar și Itamar.

³ Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, preoții, care au fost unși și consacrați să fie preoți.

⁴ Nadab și Abihu au murit înaintea Domnului când au adus înaintea Domnului foc străin în pustiul Sinai; ei nu au avut fii. Eleazar și Itamar au slujit ca preoți în fața lui Aaron, tatăl lor.

b) leviții

⁵ Domnul i-a zis lui Moise:

⁶ „Adu tribul lui Levi și pune-l înaintea lui Aaron, preotul, ca să fie în slujba lui.

⁷ Să păzească ceea ce este de păzit pentru el și ceea ce este de păzit pentru întreaga adunare în fața cortului întâlnirii ca să facă slujba cortului.

⁸ Să păzească toate instrumentele cortului întâlnirii și tot ceea ce este de păzit pentru fiii lui Israel ca să facă slujba cortului.

⁹ Să-i dai pe leviți lui Aaron și fiilor lui; ei să-i fie dăruiri lui întru-totul dintre fiii lui Israel.

¹⁰ Pe Aaron și pe fiii lui să-i desemnezi să păzească preoția lor; străinul care se va apropia să fie dat la moarte.

c) alegerea leviților

¹¹ Domnul i-a zis lui Moise:

¹² „Iată, eu i-am luat pe leviți din mijlocul fiilor lui Israel, în locul tuturor întâilor născuți care deschid pânțelele dintre fiii lui Israel: leviții sunt ai mei.

¹³ Căci orice întâi născut este al meu; în ziua când i-am lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, am consacrat pentru mine pe toți întâii născuți din Israel, atât dintre oameni cât și dintre animale: ei sunt ai mei. Eu sunt Domnul”.

d) recensământul leviților

¹⁴ Domnul i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai:

¹⁵ „Fă recensământul fiilor lui Levi, după casele părinților lor, după familiile lor: numără-i pe toți băieții de la o lună în sus.

¹⁶ Moise le-a făcut recensământul, după cuvântul Domnului, așa cum îi poruncise.

¹⁷ Aceștia sunt fiii lui Levi, după numele lor: Gherșon, Chehat și Merari.

¹⁸ Acestea sunt numele fiilor lui Gherșon după familiile lor: Libni și Șimei.

¹⁹ Și fiii lui Chehat, după familiile lor: Amram, Ițhar, Hebron și Uziel;

²⁰ și fiii lui Merari, după familiile lor: Mahli și Muși. Acestea sunt familiile lui Levi, după casele părinților lor.

²¹ Lui Gherșon îi aparțin familia lui Libni și familia lui Șimei: aceste sunt familiile lui Gherșon.

- ²² Cei numărați la numărătoarea tuturor băieților de la o lună în sus, erau șapte mii cinci sute.
- ²³ Familiile lui Gherșon și-au fixat tabăra în spatele cortului, spre vest.
- ²⁴ Căpetenia casei tatălui [familiei] lui Gherșon era Eliasaf, fiul lui Lael.
- ²⁵ Cele de păzit pentru fiii lui Gherșon, în cortul întâlnirii, erau: cortul și acoperișul, învelitoarea lui și perdeaua de la intrarea cortului întâlnirii;
- ²⁶ pânzele curții și perdeaua de la intrarea curții care înconjoară cortul și altarul de jur împrejur și funiile lui pentru toată slujirea lui.
- ²⁷ Lui Chehat îi aparțin familia lui Amram, familia lui Ițhar, familia lui Hebron și familia lui Uziel. Acestea sunt familiile lui Chehat.
- ²⁸ Când au numărat băieții de la o lună în sus, erau opt mii șase sute, care trebuiau să păzească cele ce erau de păzit la sanctuar.
- ²⁹ Familiile fiilor lui Chehat și-au fixat tabăra în apropierea cortului, spre sud.
- ³⁰ Căpetenia casei tatălui familiilor lui Chehat era Elițafan, fiul lui Uziel.
- ³¹ Ei păzeau arca, masa, candelabru, altarele, instrumentele sanctuarului cu care se slujea, învelitoarea și tot ce ține de ea.
- ³² Căpetenia căpeteniilor leviților era Eleazar, fiul lui Aaron, preotul; el îi supraveghea pe cei care păzeau cele ce trebuie păzite la sanctuar.
- ³³ Lui Merari îi aparțin familia lui Mahli și familia lui Muși. Acestea sunt familiile lui Merari.
- ³⁴ Cei numărați, când s-au numărat toți băieții de la o lună în sus, erau șase mii două sute.
- ³⁵ Căpetenia casei tatălui familiilor lui Merari era Ţuriel, fiul lui Abihail. Ei și-au fixat tabăra în apropierea cortului, spre nord.
- ³⁶ Fiilor lui Merari le-a fost dat să păzească: stâlpii, drugii, coloanele și picioarele lor, toate instrumentele lor și tot ce ține de ele;
- ³⁷ stâlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor și funiile lor.
- ³⁸ Cei care și-au fixat tabăra înaintea cortului spre est, adică înaintea cortului întâlnirii, spre răsărit, erau Moise, Aaron și fiii lui. Ei păzeau cele ce erau de păzit în sanctuar în locul fiilor lui Israel. Străinul care se va apropia să fie dat la moarte.
- ³⁹ Toți leviții pe care i-au numărat Moise și Aaron, după cuvântul Domnului, după familiile lor, toți băieții de la o lună în sus, erau douăzeci și două de mii.

e) leviții și răscumpărarea întâilor născuți

- ⁴⁰ Domnul i-a zis lui Moise: „Fă recensământul tuturor întâilor născuți de parte bărbătească dintre fiii lui Israel, de la o lună în sus, și numără-i după numele lor.
- ⁴¹ Ia-i pe leviți pentru mine – eu sunt Domnul – în locul tuturor întâilor născuți dintre fiii lui Israel și animalele leviților în locul tuturor întâilor născuți din animalele fiilor lui Israel!”.
- ⁴² Moise a făcut recensământul tuturor întâilor născuți dintre fiii lui Israel așa cum îi poruncise Domnul.
- ⁴³ Toți întâii născuți de parte bărbătească, după numărul numelor, de la o lună în sus, după numărătoarea lor, erau douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.
- ⁴⁴ Domnul i-a zis lui Moise:
- ⁴⁵ „Ia-i pe leviți în locul tuturor întâilor născuți dintre fiii lui Israel și animalele leviților în locul animalelor lor. Leviții sunt ai mei. Eu sunt Domnul.
- ⁴⁶ Pentru răscumpărarea celor două sute șaptezeci și trei care depășesc [numărul] leviților dintre întâii născuți ai fiilor lui Israel,
- ⁴⁷ să iei câte cinci sicli pentru fiecare, după siclul sanctuarului care este de douăzeci de *ghere*.
- ⁴⁸ Să dai argintul lui Aaron și fiilor lui ca răscumpărare a celor care depășesc [numărul] lor”.
- ⁴⁹ Moise a luat argintul pentru răscumpărarea celor care depășeau numărul celor răscumpărați de leviți.

⁵⁰ A luat de la întâii născuți dintre fiii lui Israel o mie trei sute șazeci și cinci [de sicli], după siclul sanctuarului.

⁵¹ Moise a dat argintul de răscumpărare lui Aaron și fiilor lui, după cuvântul Domnului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

4.

Familiile leviților

a) Fiii lui Chehat

¹ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:

² „Fă recensământul fiilor lui Chehat, care sunt între fiii lui Levi, după familiile lor, după casele părinților lor,

³ de la treizeci de ani în sus până la cincizeci de ani – care pot ieși la luptă – să facă muncă la cortul întâlnirii.

⁴ Acestea sunt muncile fiilor lui Chehat, la cortul întâlnirii: sunt lucruri preasfinte.

⁵ Când se ridică tabăra, Aaron și fiii lui să vină și să dea jos perdeaua și să acopere cu ea arca mărturie.

⁶ Să pună deasupra ei o învelitoare din piele de vițel de mare, să întindă deasupra o pânză întreagă din purpură violetă și să-i pună drugii.

⁷ Pe masa punerii înainte să pună o pânză de purpură violetă și să pună pe ea farfuriile, cupele, cănila, amforele pentru turnat; pe ea să fie pâinea care se pune mereu.

⁸ Să întindă peste ele o pânză de purpură stacojie, să o acopere cu o învelitoare din piele de vițel de mare; apoi să-i pună drugii.

⁹ Să ia o pânză de purpură violetă și să acopere candelabru pentru lumină, candelarele lui, mucările lui, cenușarele lui și toate vasele pentru untdelemn cu care se face slujba lui;

¹⁰ să-l pună pe el și toate instrumentele lui într-o învelitoare din piele de vițel de mare și să-l pună pe o targă.

¹¹ Să pună pe altarul din aur o pânză de purpură violetă și să-l acopere cu o învelitoare din piele de vițel de mare și să-i pună drugii.

¹² Să ia toate instrumentele slujirii cu care se slujește pe el în sanctuar, să le pună într-o pânză de purpură violetă și să le acopere într-o învelitoare din piele de vițel de mare și să le pună pe o targă.

¹³ Să curețe altarul de cenușă și să întindă peste el o pânză de purpură roșie.

¹⁴ Să pună deasupra toate instrumentele cu care se slujește pe el: vătraiele pentru cărbuni, cleștii, lopețile, lighenele: toate instrumentele altarului. Să întinzi deasupra o învelitoare din piele de vițel de mare și să-i pui drugii.

¹⁵ Când Aaron și fiii lui vor termina de acoperit sanctuarul și instrumentele sanctuarului, când se va ridica tabăra, după aceea să vină fiii lui Chehat să le ducă, dar să nu se atingă de lucrurile sfinte, ca să nu moară. Aceasta este datoria fiilor lui Chehat din cortul întâlnirii.

¹⁶ Eleazar, fiul lui Aaron, preotul, să supravegheze untdelemnul pentru candelabru, tămâia mirositoare, ofranda care se pune mereu și untdelemnul pentru ungere; să supravegheze tot cortul și tot ce este în el: sanctuarul și instrumentele lui”.

¹⁷ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron:

¹⁸ „Să nu lăsați să se stingă clanul familiilor lui Chehat din mijlocul Leviților.

¹⁹ Acestea să le faceți pentru ei ca să trăiască și să nu moară când se vor apropia de lucrurile preasfinte: Aaron și fiii lui să vină și să pună unul câte unul la munca și la datoria fiecăruia.

²⁰ Dar să nu intre să vadă când se învelesc cele sfinte ca să nu moară.

b) Fiii lui Gherșon

²¹ Domnul i-a zis lui Moise:

²² „Fă și recensământul fiilor lui Gherșon după casele părinților lor, după familiile lor.

²³ Să-i numeri pe cei de la treizeci de ani în sus până la cincizeci de ani, pe toți cei care pot să iasă la luptă ca să facă slujba în cortul întâlnirii.

²⁴ Acestea sunt îndatoririle familiilor lui Gherșon cât privește slujbele și datoriile lor:

²⁵ să ducă perdelele cortului și cortul întâlnirii, învelitoarea lui și învelitoarea din [piele] de vițel de mare care este deasupra, perdeaua de la intrarea cortului întâlnirii;

²⁶ perdelele curții și perdeaua ușii de la intrarea în curte, care este de jur împrejurul cortului și altarului, funiile lor și toate instrumentele slujirii lor: tot ceea ce se face cu ele este datoria lor.

²⁷ Orice slujire a fiilor lui Gherșon, în toate datoriile și toate slujbele lor, să fie după cuvântul lui Aaron și al fiilor lui: să-i supravegheze în îndeplinirea tuturor îndatoririlor lor.

²⁸ Acestea sunt slujbele familiilor fiilor lui Gherșon în cortul întâlnirii și supravegherea lor să fie în mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.

c) Fiii lui Merari

²⁹ Să-i numeri pe fiii lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor.

³⁰ Să-i numeri pe cei de la treizeci de ani în sus până la cinci zeci de ani, pe cei care pot să iasă la luptă, ca să facă slujba la cortul întâlnirii.

³¹ Aceasta este îndeplinirea datoriei lor, a tuturor slujirilor lor în cortul întâlnirii: stâlpii, drugii, coloanele și picioarele lor;

³² stâlpii curții de jur împrejur, picioarele lor, țărșii lor și funiile lor, toate instrumentele lor pentru orice slujire a lor. Să faceți lista cu numele instrumentelor cu care-și împlinesc slujirea lor.

³³ Acestea sunt slujirile familiilor fiilor lui Merari, toate slujbele lor în cortul întâlnirii: să fie în mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul”.

Recensământul leviților

³⁴ Moise, Aaron și căpeteniile adunării i-au numărat pe fiii lui Chehat, după familiile lor, după casele părinților lor,

³⁵ de la treizeci de ani în sus până la cincizeci de ani, pe toți cei care pot ieși la luptă, ca să slujească la cortul întâlnirii.

³⁶ Cei numărați după familiile lor erau două mii șapte sute cinci zeci.

³⁷ Aceștia sunt cei numărați din familiile lui Chehat, toți cei care slujeau la cortul întâlnirii pe care i-au numărat Moise și Aaron după cuvântul Domnului [dat] prin Moise.

³⁸ Cei numărați dintre fiii lui Gherșon, după familiile lor, după casele părinților lor,

³⁹ de la treizeci de ani în sus până la cincizeci de ani, toți cei care pot să iasă la luptă ca să slujească la cortul întâlnirii,

⁴⁰ cei numărați după familiile lor, după casele părinților lor, erau două mii șase sute treizeci.

⁴¹ Aceștia sunt cei ieșiți numărați din familiile fiilor lui Gherșon, toți cei care slujeau la cortul întâlnirii pe care Moise și Aaron i-au numărat după cuvântul Domnului.

⁴² Cei numărați din familiile fiilor lui Merari, după familiile lor, după casele părinților lor,

⁴³ de la treizeci de ani în sus până la cincizeci de ani, toți cei care puteau să iasă la luptă ca să slujească la cortul întâlnirii,

⁴⁴ cei numărați după familiile lor, erau trei mii două sute.

⁴⁵ Aceștia sunt cei numărați din familiile fiilor lui Merari pe care i-au numărat Moise și Aaron după cuvântul Domnului [dat] prin Moise.

⁴⁶ Toți leviții numărați pe care i-au numărat Moise, Aaron și căpeteniile lui Israel, după familiile lor, după casele părinților lor,

⁴⁷ de la treizeci de ani în sus până la cinci zeci de ani, toți cei care pot să iasă să slujească și să-și îndeplinească datoria la cortul întâlnirii,

⁴⁸ toți cei numărați erau opt mii cinci sute optzeci.

⁴⁹ I-a numărat după cuvântul Domnului [dat] prin Moise: pe fiecare pentru slujirea lui și pentru datoria lui, i-a numărat după cum Domnul îi poruncise lui Moise.

5.

Diferite legi

a) atitudinea față de cei impuri

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Poruncește-le fiilor lui Israel să scoată din tabără orice lepros și pe oricine are o scurgere sau este întinat pentru un mort.

³ Fie bărbat, fie femeie, să-i scoateți afară din tabără. Să-i scoateți ca să nu întineze tabăra în mijlocul căreia locuiesc eu.

⁴ Fiii lui Israel au făcut așa și i-au scos afară din tabără. Cum i-a poruncit Domnul lui Moise, așa au făcut fiii lui Israel.

b) despăgubirea pentru vină

⁵ Domnul i-a zis lui Moise:

⁶ „Spune-le fiilor lui Israel: «când un bărbat sau o femeie comite orice păcat [pe care-l fac] oamenii, devenind infidel față de Domnul, acela este vinovat.

⁷ Să-și mărturisească păcatele și să dea înapoi în întregime suma pentru vinovăția sa adăugând a cincea parte; să o dea aceluia față de care s-a făcut vinovat.

⁸ Dacă nu este un răscumpărător căruia să-i înapoieze suma pentru vinovăție, suma pentru vinovăție să o dea Domnului [și să fie] a preotului; în afară de berbecul pentru ispășire cu care să se facă ispășire pentru el.

⁹ Orice dar ridicat din cele sfinte ale fiilor lui Israel pe care le aduc la preot să fie ale [preotului].

¹⁰ Oricine are lucruri sfinte, sunt ale lui; oricine le dă preotului, sunt ale acestuia»”.

c) lege cu privire la gelozie

¹¹ Domnul i-a zis lui Moise:

¹² „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Bărbatul pe care-l părăsește soția devenind infidelă față de el,

¹³ dacă se culcă cu ea un altul care are scurgere seminală și [acest lucru] este ascuns din ochii soțului ei; dacă ea s-a întinat în ascuns și nu este martor împotriva ei și ea nu este prinsă,

¹⁴ și dacă vine asupra [soțului] un duh de gelozie și este gelos pe soția lui și ea s-a întinat, sau vine asupra [soțului] un duh de gelozie și este gelos pe soția lui, dar ea nu s-a întinat,

¹⁵ bărbatul să-și aducă soția la preot și să aducă jertfa ei pentru ea: o zecime de efă de făină de orz, dar să nu toarne pe ea untdelemn și nici să nu pună pe ea tămâie pentru că este o ofrandă de gelozie, este o ofrandă de aducere aminte care amintește vinovăția.

¹⁶ Preotul să o apropie și să o pună să stea înaintea Domnului.

¹⁷ Preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ; să ia praf de pe podeaua cortului și să o pună în apă.

¹⁸ Preotul să pună femeia să stea înaintea Domnului, să descopere capul femeii, și să-i pună pe palme ofranda aducerii aminte. Aceasta este ofranda pentru gelozie. În mâinile preotului să fie apele amare care aduc blestem.

¹⁹ Preotul să pună pe femeie să jure și să zică femeii: «Dacă niciun om nu s-a culcat cu tine și dacă, fiind sub stăpânirea bărbatului tău, nu te-ai abătut ca să te întinezi, să nu-ți faciă niciun rău aceste ape amare aducătoare de blestem!

²⁰ Dar dacă, fiind sub stăpânirea bărbatului tău, te-ai abătut ca să te întinezi și dacă un alt om decât soțul tău s-a culcat cu tine»,

²¹ preotul să pună femeia să jure cu un jurământ de blestem și să-i spună femeii: «Domnul să te facă pe tine blestem și jurământ în mijlocul poporului tău când Domnul va face să ajungă coapsele tale fără vigoare și să ți se umfle pânțele.

- ²² Să intre aceste ape aducătoare de blestem în măruntaiele tale ca să facă să ți se umfle pântecul și coapsele să-și piardă vigoarea». Femeia să zică: «Amin! Amin!».
- ²³ Preotul să scrie blestemele acestea într-o carte și să le introducă în apele amare.
- ²⁴ Să dea femeii să bea apele amare aducătoare de blestem. Și apele aducătoare de blestem vor intra în ea și-i vor pricinui amărăciunea.
- ²⁵ Preotul să ia din mâinile femeii ofranda pentru gelozie, să lege ofranda înaintea Domnului și să o aducă pe altar.
- ²⁶ Preotul să ia din ofrandă partea de memorial, să o ardă pe altar și după aceea să dea femeii să bea apa.
- ²⁷ După ce îi va da să bea apele, dacă ea s-a întinat devenind infidelă soțului ei, vor intra în ea apele amare aducătoare de blestem să pricinuiască amărăciune: pântecul ei se va umfla și coapsele își vor pierde vigoarea și femeia aceea va fi un blestem în mijlocul poporului ei.
- ²⁸ Dar dacă femeia nu s-a păngărit și este curată, rămâne neatinsă [de blestem] și va putea să zămislească.
- ²⁹ Aceasta este legea cu privire la gelozie, când o femeie, deși este sub stăpânirea soțului ei, se abate și se întinează,
- ³⁰ sau când un bărbat asupra căruia vine un duh de gelozie și este gelos pe soția lui, o aduce pe soție înaintea Domnului: preotul să facă pentru ea toată legea aceasta.
- ³¹ Bărbatul va fi neatins de vinovăție, dar femeia aceea își va purta vinovăția»”.

6.

Nazireii

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ² „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: când un bărbat sau o femeie face un vot special, un vot de nazireu, ca să se consacre Domnului,
- ³ să se ferească de vin și de băutură tare; să nu bea oțet din vin, nici oțet din vreo băutură tare; să nu bea nicio băutură din struguri și să nu mănânce struguri proaspeți și nici uscați.
- ⁴ În tot timpul nazireatului lui, să nu mănânce nimic care se face din viță de vie, de la sâmburi până la piele.
- ⁵ În tot timpul votului nazireatului, briciul să nu treacă pe capul lui până la împlinirea zilelor pentru care s-a consacrat Domnului. Să fie sfânt: să-și lase părul să crească în voie.
- ⁶ În tot timpul consacrării sale Domnului, să nu se apropie de vreun mort;
- ⁷ să nu se întineze nici la moartea tatălui său, nici a mamei sale, nici a fratelui său, nici a surorii sale, căci consacrarea Dumnezeului lui este pe capul său.
- ⁸ În tot timpul nazireatului său, este sfânt pentru Domnul.
- ⁹ Dacă moare cineva lângă el pe neașteptate și capul lui consacrat se întinează, să-și radă capul în ziua curățirii lui: să și-l radă în ziua a șaptea.
- ¹⁰ În ziua a opta să aducă preotului două turturele sau doi pui de porumbel, la ușa cortului întâlnirii.
- ¹¹ Preotul să aducă pe unul ca jertfă pentru păcat iar pe celălalt ca ardere de tot, și să facă ispășire pentru el pentru că a păcătuit din cauza mortului. Să-și sfințească apoi capul chiar în ziua aceea.
- ¹² Să consacre Domnului zilele nazireatului lui dinainte și să aducă un miel de un an ca jertfă pentru vinovăție; zilele dinainte nu vor fi socotite pentru că nazireatul lui a fost întinat.
- ¹³ Aceasta este legea cu privire la nazireu: când se vor împlini zilele nazireatului lui, să fie adus la ușa cortului întâlnirii.
- ¹⁴ Să aducă darul său Domnului un miel de un an fără cusur ca ardere de tot, o mieluță de un an fără cusur ca jertfă pentru păcat și un berbec fără cusur ca jertfă de împăcare;
- ¹⁵ un coș cu azimi, turte din făină aleasă frământată cu untdelemn și plăcinte nedospite unse cu untdelemn, cu ofranda lor și cu jertfa lor de băutură.

- ¹⁶ Preotul să le aducă înaintea Domnului și să facă jertfa lui pentru păcat și arderea lui de tot;
- ¹⁷ preotul să aducă Domnului berbecul ca jertfă de împăcare, împreună cu coșul cu azime și să aducă ofranda lui și jertfa lui de băutură.
- ¹⁸ Nazireul să-și radă capul consacrat la ușa cortului întâlnirii; să ia părul capului său consacrat și să-l pună pe focul care este sub jertfa de împăcare.
- ¹⁹ Preotul să ia spata fiartă a berbecului, o turtă nedospită din coș și o plăcintă nedospită și să le pună pe palmele nazireului după ce acesta și-a ras [capul] consacrat.
- ²⁰ Preotul să le legene ca dar legănat înaintea Domnului: acesta este un lucru sfânt pentru preot, împreună cu pieptul darului legănat și spata darului ridicat. Apoi nazireul va putea să bea vin.
- ²¹ Aceasta este legea cu privire la nazireul care a făcut un vot de dar Domnului pentru consacrarea lui, în afară de ce-i dă mâna. După cuvântul votului său pe care l-a făcut; așa să facă, după legea nazireatului»”.

Forma de binecuvântare

- ²² Domnul i-a zis lui Moise:
- ²³ „Spune-le lui Aaron și fiilor lui: «Așa să-i binecuvândați pe fiii lui Israel:
- ²⁴ „Domnul să te binecuvânteze
și să te păzească!
- ²⁵ Domnul să facă să strălucească fața lui spre tine
și să se îndure de tine!
- ²⁶ Domnul să-și înalțe fața spre tine
și să-ți dăruiască pacea!
- ²⁷ Să pună numele meu peste fiii lui Israel și eu îi voi binecuvânta»”.

7.

Jertfele căpeteniilor leviților

- ¹ În ziua când Moise a terminat de ridicat cortul, l-a uns și l-a sfințit împreună cu toate instrumentele lui, altarul cu toate instrumentele lui; le-a uns și le-a sfințit.
- ² Atunci căpeteniile lui Israel, capii caselor părinților lor, au adus daruri. Aceștia erau căpeteniile triburilor care au asistat la recensământ.
- ³ Ei și-au adus darul înaintea Domnului: șase care acoperite și doisprezece boi: un car pentru două căpetenii și un bou de fiecare căpetenie; și le-au adus înaintea cortului.
- ⁴ Domnul i-a zis lui Moise:
- ⁵ „Ia-le de la ei pentru slujba cortului întâlnirii; dă-le leviților, fiecăruia după cerința slujirii lui”.
- ⁶ Moise a luat carele și boii și le-a dat leviților.
- ⁷ A dat două care și patru boi fiilor lui Gherșon, după cerința slujirii lor;
- ⁸ a dat patru care și opt boi fiilor lui Merari, după cerința slujirii lor, prin Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
- ⁹ Fiilor lui Chehat nu le-a dat, pentru că slujirea [lor] era să poarte cele sfinte pe umerii lor.
- ¹⁰ Căpeteniile au adus pentru dedicarea altarului, în ziua ungerii sale, și și-au prezentat darurile înaintea altarului.
- ¹¹ Domnul i-a zis lui Moise: “Căpeteniile să vină câte una pe zi ca să-și aducă darul pentru dedicarea altarului”.

- ¹² Cel ce și-a adus darul în prima zi, a fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din tribul lui Iuda.
- ¹³ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;
- ¹⁴ o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;
- ¹⁵ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ¹⁶ un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ¹⁷ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Nahșon, fiul lui Aminadab.
- ¹⁸ A doua zi și-a adus darul Nataneel, fiul lui Țuar, căpetenia lui Isahar.
- ¹⁹ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;
- ²⁰ o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;
- ²¹ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ²² un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ²³ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Natanael, fiul lui Țuar.
- ²⁴ A treia zi, căpetenia fiilor lui Zabulon, Eliab, fiul lui Helon.
- ²⁵ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;
- ²⁶ o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;
- ²⁷ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ²⁸ un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ²⁹ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon.
- ³⁰ A patra zi, căpetenia fiilor lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur.
- ³¹ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;
- ³² o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;
- ³³ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ³⁴ un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ³⁵ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elițur, fiul lui Ședeur.
- ³⁶ A cincea zi, căpetenia fiilor lui Simeon, Șelumiel, fiul lui Țurișadai.
- ³⁷ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;
- ³⁸ o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;
- ³⁹ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ⁴⁰ un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ⁴¹ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai.
- ⁴² A șasea zi, căpetenia fiilor lui Gad, Eliasaf, fiul lui Deuel.
- ⁴³ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul

sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;

44 o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;

45 un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

46 un țap, pentru jertfa pentru păcat;

47 și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.

48 A șaptea zi, căpetenia fiilor lui Efraim, Elișama, fiul lui Amihud.

49 El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;

50 o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;

51 un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

52 un țap, pentru jertfa pentru păcat;

53 și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Elișama, fiul lui Amihud.

54 A opta zi, căpetenia fiilor lui Manase, Gamaliel, fiul lui Pedahțur.

55 El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;

56 o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;

57 un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

58 un țap, pentru jertfa pentru păcat;

59 și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Gamaliel, fiul lui Pedahțur.

60 A noua zi, căpetenia fiilor lui Beniamin, Abidan, fiul lui Ghideoni.

61 El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;

62 o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;

63 un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

64 un țap, pentru jertfa pentru păcat;

65 și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideoni.

66 A zecea zi, căpetenia fiilor lui Dan, Ahiezer, fiul lui Amișadai.

67 El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;

68 o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;

69 un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;

70 un țap, pentru jertfa pentru păcat;

71 și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai.

72 A unsprezecea zi, căpetenia fiilor lui Așer, Paghiel, fiul lui Ocran.

73 El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după ciclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;

74 o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;

- ⁷⁵ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ⁷⁶ un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ⁷⁷ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Paghiel, fiul lui Ocran.
- ⁷⁸ A douăsprezece zi, căpetenia fiilor lui Neftali, Ahira, fiul lui Enan.
- ⁷⁹ El a adus: o farfurie de argint în greutate de o sută treizeci de sicli, un vas de argint de șaptezeci de sicli, după siclul sanctuarului, amândouă pline cu făină aleasă frământată cu untdelemn, pentru ofrandă;
- ⁸⁰ o cupă de zece [sicli] de aur, plină cu tămâie;
- ⁸¹ un vițel, un berbec, un miel de un an, pentru arderea de tot;
- ⁸² un țap, pentru jertfa pentru păcat;
- ⁸³ și, pentru jertfa de împăcare, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an. Acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan.
- ⁸⁴ Acestea sunt cele aduse de căpeteniile lui Israel pentru dedicarea altarului, în ziua când l-au uns: douăsprezece farfurii de argint, douăsprezece vase de argint și douăsprezece cupe de aur;
- ⁸⁵ fiecare farfurie de argint era de o sută treizeci [de sicli] și fiecare vas era de șaptezeci [de sicli]; totalul argintului vaselor era de două mii patru sute [de sicli], după siclul sanctuarului.
- ⁸⁶ Erau douăsprezece cupe de aur pline cu tămâie; fiecare cupă era de zece [sicli], după siclul sanctuarului; totalul aurului cupelor era de o sută douăzeci [de sicli].
- ⁸⁷ Toate animalele pentru arderea de tot erau: doisprezece viței, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an și ofranda lor: doisprezece țapi pentru jertfa pentru păcat.
- ⁸⁸ Toate animalele pentru jertfa de împăcare erau: douăzeci și patru de boi, șaizeci de berbeci, șaizeci de țapi, șaizeci de miei de un an. Acestea au fost cele aduse pentru dedicarea altarului, după ce l-au uns.
- ⁸⁹ Când Moise intra în cortul întâlnirii ca să-i vorbească, auzea glasul care-i vorbea de pe capacul ispășirii care era deasupra arcei mărturiei, între cei doi heruvimi. Și vorbea cu [Domnul].

8.

Candelabrul sanctuarului

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ² „Vorbește-i lui Aaron și spune-i: „Când vei așeza candelarele, cele șapte candelare să lumineze în partea dinainte a candelabrului”.
- ³ Aaron a făcut așa; a așezat candelarele în partea dinainte a candelabrului, cum îi poruncise Domnul lui Moise.
- ⁴ Acest candelabru era lucrat astfel: piciorul cât și florile lui erau din aur bătut. După modelul pe care i-l arătase Domnul lui Moise, așa a făcut candelabrul.

Consacrarea leviților

- ⁵ Domnul i-a zis lui Moise:
- ⁶ „Ia-i pe leviți din mijlocul fiilor lui Israel și purifică-i.
- ⁷ Așa să faci cu ei ca să-i purifici: „strobește-i cu apa de ispășire, să facă să treacă briciul peste tot trupul lor, să-și spele hainele și să se purifice.
- ⁸ Să ia un vițel și ofranda lui din făină aleasă frământată cu untdelemn și un al doilea vițel pentru jertfa pentru păcat.

- ⁹ Să-i aduci pe leviți înaintea cortului întâlnirii și să convoci toată adunarea fiilor lui Israel.
- ¹⁰ Să-i aduci pe leviți înaintea Domnului și fiii lui Israel să-și impună mâinile asupra leviților.
- ¹¹ Aaron să-i prezinte pe leviți ca dar legănat înaintea Domnului din partea fiilor lui Israel ca să fie în slujba Domnului.
- ¹² Leviții să-și pună mâinile pe capul vițelilor și să aduci unul ca jertfă pentru păcat și altul ca ardere de tot ca să faci ispășire pentru leviți.
- ¹³ Să-i pui pe leviți să stea înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui și să-i prezinți ca dar legănat Domnului.
- ¹⁴ Să-i separi pe leviți din mijlocul fiilor lui Israel și leviții vor fi ai mei.
- ¹⁵ După aceea, leviții să vină să facă slujirea la cortul întâlnirii. Să-i purifici și să-i prezinți ca dar legănat.
- ¹⁶ Căci ei sunt dăruți cu totul mie din mijlocul fiilor lui Israel în locul celor care deschid pântecele, întâii născuți dintre toți fiii lui Israel: i-am luat pentru mine.
- ¹⁷ Căci al meu este orice întâi născut dintre fiii lui Israel, dintre oameni și dintre animale: în ziua când i-am lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului, i-am consacrat pentru mine.
- ¹⁸ I-am luat pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai fiilor lui Israel.
- ¹⁹ Și i-am dat pe leviți ca dar lui Aaron și fiilor lui, din mijlocul fiilor lui Israel, ca să facă slujirea fiilor lui Israel în cortul întâlnirii și să facă ispășire pentru fiii lui Israel; astfel fiii lui Israel să nu fie loviți de vreo nenorocire când se apropie de sanctuar”.
- ²⁰ Moise, Aaron și toată adunarea fiilor lui Israel au făcut cu leviții tot ceea ce-i poruncise Domnul lui Moise cu privire la leviți; așa au făcut fiii lui Israel cu ei.
- ²¹ Leviții s-au purificat și și-au spălat hainele. Aaron i-a prezentat ca dar legănat înaintea Domnului și a făcut ispășire pentru ei ca să-i purifice.
- ²² După aceea, leviții au venit să-și facă slujirea în cortul întâlnirii, în fața lui Aaron și în fața fiilor lui. Așa cum îi poruncise Domnul lui Moise cu privire la leviți, așa au făcut cu ei.

Timpul slujirii leviților

- ²³ Domnul i-a zis lui Moise:
- ²⁴ „Aceasta este [legea] cu privire la leviți: de la douăzeci și cinci de ani în sus, să vină să formeze grupa pentru slujirea cortului întâlnirii.
- ²⁵ De la cincizeci de ani, să iasă din grupa slujirii și să nu mai slujească.
- ²⁶ Să-i slujească pe frații lui în cortul întâlnirii, să păzească ceea ce este de păzit; dar să nu mai facă slujbă. Așa să faci cu leviții în ceea ce privește slujirile lor”.

9.

PAȘTELE ȘI PLECAREA DE LA SINAI

Data Paștelui

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise în pustiul Sinai, în anul al doilea de la ieșirea lor din țara Egiptului, în luna întâi:
- ² „Fiii lui Israel să celebreze Paștele la timpul hotărât pentru el.

³ În ziua a paisprezecea a lunii acesteia, seara, să-l celebrați la timpul hotărât pentru el. Să-l celebrați după toate hotărârile și poruncile privitoare la el.

⁴ Moise le-a zis fiilor lui Israel să celebreze Paștele.

⁵ Au celebrat Paștele în [luna] întâi, în a paisprezecea zi a lunii, seara, în pustiu Sinai. Așa cum îi poruncise Domnul lui Moise, așa au făcut fiii lui Israel.

⁶ Dar erau niște oameni care erau impuri din cauza unui om mort și nu puteau celebra Paștele în ziua aceea. Ei s-au prezentat în aceeași zi înaintea lui Moise și înaintea lui Aaron.

⁷ Oamenii aceia i-au zis [lui Moise]: „Noi suntem impuri din cauza unui mort; de ce să fim împiedicați să aducem darul pentru Domnul la timpul hotărât pentru el în mijlocul fiilor lui Israel?”.

⁸ Moise le-a răspuns: „Așteptați, vreau să ascult ce poruncește Domnul cu privire la voi”.

⁹ Și Domnul i-a spus lui Moise:

¹⁰ „Spune-le fiilor lui Israel: „Dacă cineva dintre voi sau dintre urmașii voștri este impur din cauza unui mort sau este într-o călătorie lungă, să celebreze Paștele în cinstea Domnului.

¹¹ Să-l celebreze în luna a doua, în ziua a paisprezecea, seara. Să-l mănânce cu azime și ierburi amare.

¹² Să nu rămână din el [nimic] până dimineața și să nu frângă niciun os din el. Să-l celebreze după toate hotărârile cu privire la Paște.

¹³ Dacă cineva este pur și nu este în călătorie și nu celebrează Paștele, omul acela să fie nimicit din poporul lui pentru că n-a adus darul Domnului la timpul hotărât pentru el. Omul acela să-și poarte păcatul.

¹⁴ Dacă locuiește cu voi un străin, să celebreze Paștele Domnului după hotărârile Paștelui și legile lui. Să fie o singură hotărâre la voi fie pentru străin, fie pentru băștinaș”.

Norul deasupra cortului

¹⁵ În ziua când au ridicat cortul, norul a acoperit lăcașul cortului mărturie. Seara era deasupra lăcașului ca o arătare de foc până dimineața.

¹⁶ Totdeauna era așa: norul acoperea [cortul] iar noaptea era ca o arătare de foc. ¹⁷ Când se ridica norul de pe cort, porneau și fiii lui Israel; și în locul unde se oprea norul, își fixau tabăra și fiii lui Israel.

¹⁸ Fiii lui Israel porneau după cuvântul Domnului și tot după cuvântul Domnului își fixau tabăra. Cât timp rămânea norul deasupra lăcașului, ei rămâneau în tabără.

¹⁹ Când norul rămânea mai multe zile deasupra cortului, fiii lui Israel păzeau ceea ce era de păzit al Domnului și nu porneau.

²⁰ Când se întâmpla ca norul să rămână puține zile deasupra lăcașului, după cuvântul Domnului își fixau tabăra și după cuvântul Domnului porneau.

²¹ Când se întâmpla ca norul să fie de seara până dimineața și norul se ridica dimineața, ei porneau; fie că era zi, fie că era noapte și se ridica norul, ei porneau.

²² Dacă norul se oprea deasupra cortului două zile, sau o lună, sau un an pentru a rămâne deasupra lui, fiii lui Israel rămâneau în tabără și nu porneau; dar când se ridica, porneau și ei.

²³ După cuvântul Domnului își fixau tabăra și după cuvântul Domnului porneau. Păzeau ceea ce era de păzit al Domnului, după cuvântul Domnului [dat] prin Moise.

10.

Trompetele de argint

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

- ² „Fă-ți două trompete de argint; lucrare bătută să le faci. Ele să-ți slujească pentru chemarea adunării și pentru pornirea taberelor.
- ³ Când se va suna cu ele, toată adunarea să se strângă la tine, la ușa cortului întâlnirii.
- ⁴ Când se va suna numai cu una, să se strângă la tine căpeteniile, capii [grupelor] de o mie ale lui Israel.
- ⁵ Când veți suna cu zgomot, să pornească taberele care sunt așezate la est;
- ⁶ Când veți suna a doua oară cu zgomot, să pornească taberele care sunt așezate la sud: să se sune cu zgomot la plecarea lor.
- ⁷ Când veți convoca adunarea, să sunați, dar nu cu zgomot.
- ⁸ Fiii lui Aaron, preoții, să sune din trompete. Aceasta este o hotărâre veșnică pentru voi, din generație în generație.
- ⁹ Când veți merge la război, în țara voastră, împotriva dușmanului care vă atacă, să sunați cu zgomot din trompete și veți fi amintiți înaintea Domnului Dumnezeului vostru și veți fi eliberați de dușmanii voștri.
- ¹⁰ În zilele voastre de bucurie, în sărbătorile voastre și la începuturile lunilor voastre, să sunați din trompete însoțind arderile voastre de tot și jertfele voastre de împăcare și vor fi pentru voi aducere aminte înaintea Dumnezeului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru.

Plecarea

- ¹¹ În anul al doilea, în luna a doua, în ziua a douăzecea a lunii, s-a ridicat norul de deasupra cortul mărturie.
- ¹² Fiii lui Israel au pornit din pustiul Sinai după ordinea lor de mers. Norul s-a oprit în pustiul Paran.
- ¹³ Au pornit pentru prima dată după cuvântul Domnului [dat] prin Moise.
- ¹⁴ Întâi a pornit steagul taberei fiilor lui Iuda, după grupele lor. Peste grupa lor era Nahșon, fiul lui Aminadab;
- ¹⁵ peste grupa tribului fiilor lui Isahar era Natanael, fiul lui Țuar;
- ¹⁶ peste grupa tribului fiilor lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon.
- ¹⁷ Când a fost demontat cortul, au pornit fiii lui Gherșon și fiii lui Merari, ducând cortul.
- ¹⁸ Apoi a pornit steagul taberei lui Ruben, după grupele lor. Peste grupa lui era Elițur, fiul lui Ședeur;
- ¹⁹ peste grupa tribului fiilor lui Simeon era Șelumiel, fiul lui Țurișadai;
- ²⁰ peste grupa tribului fiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel.
- ²¹ Apoi au pornit fiii lui Chehat, ducând sanctuarul, iar [ceilalți] ridicau cortul până la venirea lor.
- ²² Apoi a pornit steagul taberei fiilor lui Efraim, după grupele lor. Peste grupa lui era Elișama, fiul lui Amihud;
- ²³ peste grupa tribului fiilor lui Manase era Gamaliel, fiul lui Pedahțur;
- ²⁴ peste grupa tribului fiilor lui Benjamin era Abidan, fiul lui Ghideon.
- ²⁵ Apoi a pornit steagul taberei fiilor lui Dan, după grupele lor, fiind ultimii dintre toate taberele. Peste grupa lui era Ahiezer, fiul lui Amișadai;
- ²⁶ peste grupa tribului fiilor lui Așer era Paghiel, fiul lui Ocran;
- ²⁷ peste grupa tribului fiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.
- ²⁸ Aceasta a fost ordinea plecării fiilor lui Israel, după grupele lor. Și au pornit.

Propunerea făcută de Moise lui Hobab

- ²⁹ Moise i-a zis lui Hobab, fiul lui Reuel, madianitul, socrul lui Moise: „Noi plecăm spre locul despre care Domnul a zis: „Eu vi-l voi da vouă”. Vino cu noi și îți vom face bine, căci Domnul a spus lucruri bune cu privire la Israel”.

³⁰ [Hobab] i-a răspuns: „Nu merg, căci mă voi duce în țara mea și în locul meu de naștere”.

³¹ Moise a zis: „Nu ne părăsi, te rog fiindcă tu cunoști [locurile] unde putem să ne fixăm tabăra și să ne fii călăuză.

³² Dacă mergi cu noi, acel bine pe care ni-l va face nouă Domnul ți-l vom face și noi ție”.

³³ Au mers de la muntele Domnului cale de trei zile iar arca alianței Domnului mergea înaintea lor cale de trei zile ca să caute pentru ei loc de odihnă.

³⁴ Norul Domnului era deasupra lor în timpul zilei, atunci când porneau din tabără.

³⁵ Când pornea arca, Moise zicea:

„Ridică-te, Doamne,
ca să se risipească dușmanii tăi
și să fugă dinaintea feței tale
cei ce te urăsc!”.

³⁶ Iar când se oprea, el zicea:

„Întoarce-te, Doamne,
spre mulțimea miilor lui Israel!”.

11.

Episoade în pustiu

a) *Tabera*

¹ Poporul murmura și [lucrul acesta] a fost rău înaintea Domnului. Domnul a auzit și s-a aprins de mânie și a trimis împotriva lor foc de la Domnul și a mistuit marginea taberei.

² Poporul a strigat către Moise; Moise s-a rugat Domnului și focul s-a stins.

³ Locul acela a fost numit Tabera, pentru că se aprinsese între ei foc de la Domnul.

b) *prepelețele*

⁴ O adunătură [de oameni] care era în mijlocul lor, a poftit; chiar și fiii lui Israel au început să plângă din nou și să zică: „Cine ne va da carne să mâncăm?”

⁵ Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt gratis, de castraveți, de pepeni, de praz, de ceapă și de usturoi.

⁶ Acum ni s-a uscat sufletul: nu este nimic decât mană înaintea ochilor noștri.

⁷ Mana era ca boabele de coriandru și la vedere era ca bdeliul.

⁸ Poporul se împrăstia și o aduna, o măcina la râșniță sau o pisa în piuă; o fierbea în oală și făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte cu untdelemn.

⁹ După ce, noaptea, cădea roua în tabără, cădea și mana deasupra.

¹⁰ Moise a auzit poporul plângând, fiecare în familia lui și la ușa cortului lui. Domnul s-a aprins de mânie tare; iar în ochii lui Moise aceasta era rău.

¹¹ Moise i-a zis Domnului: „Pentru ce vrei să faci rău slujitorului tău? De ce nu am aflat har în ochii tăi punând povoara acestui întreg popor asupra mea?”

¹² Oare am zămislit tot poporul acesta? Oare eu l-am născut ca să-mi zici: «Poartă-l la sânul tău așa cum poartă doica pe cel pe care-l alăptează până în țara pe care ai jurat-o părinților lui?».

¹³ De unde carne ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei plâng la mine, zicând: «Dă-ne carne ca să mâncăm!».

¹⁴ Eu singur nu pot să port tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine.

¹⁵ Dacă faci așa cu mine, mai bine omoară-mă, te rog, dacă am aflat har în ochii tăi, decât să-mi văd nenorocirea!

- ¹⁶ Domnul i-a zis lui Moise: adună-mi șaptezeci de bărbați dintre bătrânii lui Israel, pe care-i cunoști că sunt bătrâni ai poporului și scribi ai lui; adu-i la cortul întâlnirii și să stea acolo cu tine.
- ¹⁷ Voi coborî și voi vorbi acolo cu tine; voi lua din duhul care este peste tine și-l voi pune peste ei ca să poarte cu tine povara poporului și să n-o porți tu singur.
- ¹⁸ Spune poporului: «Sfințiți-vă pentru mâine ca să mâncați carne fiindcă ați plâns în auzul Domnului și ați zis: «Cine ne va da carne să mâncăm? Căci bine ne era în Egipt!». Domnul vă va da carne și veți mânca.
- ¹⁹ Nu o zi veți mânca, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile,
- ²⁰ ci o lună de zile, până vă va ieși pe nări și vi se va face greață; pentru că l-ați disprețuit pe Domnul care este în mijlocul vostru și ați plâns înaintea lui zicând: «Pentru ce am ieșit din Egipt?».
- ²¹ Moise a zis: „Șase sute de mii de oameni care merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul căruia sunt eu și tu zici: «Le voi da carne și vor mânca o lună de zile!»?»
- ²² Se vor tăia pentru ei oile și boii ca să le ajungă? Sau se vor aduna toți peștii mării ca să le ajungă?».
- ²³ Domnul i-a răspuns lui Moise: „S-a scurtat oare mâna Domnului? Vei vedea acum dacă se va împlini cuvântul meu sau nu”.
- ²⁴ Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus să stea în jurul cortului.
- ²⁵ Domnul a coborât în nor și i-a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni. Când duhul s-a așezat peste ei, au început să profețească; dar după aceea n-au mai profețit.
- ²⁶ Doi oameni, unul numit Eldad și celălalt Medad, rămăseseră în tabără; duhul s-a așezat peste ei – erau dintre cei înscriși – dar nu se duseseră la cort. Și au început să profețească în tabără.
- ²⁷ Un tânăr a alergat și i-a dat de știre lui Moise: „Eldad și Medad profețesc în tabără”.
- ²⁸ Iosue, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinerețea lui, a zis: „Domnul meu, Moise, oprește-i”.
- ²⁹ Moise i-a răspuns: „Ești tu gelos pentru mine? De-ar fi tot poporul Domnului profeți! Și de-ar pune Domnul duhul său peste ei!”.
- ³⁰ Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel.
- ³¹ Un vânt s-a pornit de la Domnul și a adus prepelițe dinspre mare și s-au abătut peste tabără cale de o zi într-o parte și cale de o zi de cealaltă parte în jurul taberei la o înălțime de aproape doi coți deasupra pământului.
- ³² Poporul a mers toată ziua aceea și toată noaptea și toată ziua următoare și a adunat prepelițe; cel care avea puțin, strânsese zece *omeri*. Și le-au întins în jurul taberei.
- ³³ Carnea era încă între dinții lor, înainte de a fi mestecată, când s-a aprins mânia Domnului împotriva poporului și Domnul a lovit poporul cu o nenorocire foarte mare.
- ³⁴ Locul acela a fost numit Chibrot-Hataava, pentru că acolo au îngropat pe poporul care a poftit.
- ³⁵ De la Chibrot-Hataava, poporul a plecat la Hațerot și s-a oprit la Hațerot.

12.

Protestul lui Miriam și Aaron

- ¹ Miriam și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din cauza femeii etiopiene pe care o luase el de soție; căci luase o femeie etiopiană.
- ² Ei au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?”. Și Domnul a auzit.
- ³ Moise era cel mai umil om dintre toți oamenii care sunt pe fața pământului.
- ⁴ Domnul le-a zis lui Moise, lui Aaron și lui Miriam dintr-o dată: „Ieșiți toți trei la cortul întâlnirii!”. Și au ieșit toți trei.
- ⁵ Domnul s-a coborât în coloana de nor și a stat la intrarea cortului. I-a chemat pe Aaron și pe Miriam și ei s-au apropiat

amândoi.

⁶ Și a zis: „Ascultați bine cuvintele mele!

Când va fi printre voi un profet,

eu, Domnul, mă voi descoperi lui în viziune

sau îi voi vorbi în vis.

⁷ Nu tot așa este cu slujitorul meu Moise.

El este credincios în toată casa mea.

⁸ Eu îi vorbesc față către față,

deschis și nu prin enigme,

ci el vede înfățișarea Domnului.

De ce nu v-ați temut să vorbiți

împotriva slujitorului meu, împotriva lui Moise?”.

⁹ Domnul s-a aprins de mânie împotriva lor. Și a plecat.

¹⁰ Norul s-a îndepărtat de pe cort. Și iată că Miriam era plină de lepră, [albă] ca zăpada. Aaron s-a întors spre Miriam; și iată că ea era plină de lepră.

¹¹ Atunci Aaron i-a zis lui Moise: „Te rog, domnul meu, să nu purtăm păcatul pe care l-am făcut din nehibzuință, căci am păcătuit”.

¹² Să nu fie [ca un copil] născut mort din sânul mamei sale, al cărui trup este pe jumătate putred!

¹³ Moise a strigat către Domnul: „Dumnezeule, te rog, vindec-o!”.

¹⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Dacă ar fi scuipat-o tatăl ei în față, n-ar fi ea umilită timp de șapte zile? Să fie închisă șapte zile în afara taberei și după aceea să fie reprimată”.

¹⁵ Miriam a fost închisă șapte zile în afara taberei. Poporul n-a pornit până ce Miriam a fost reprimată.

¹⁶ După aceea, poporul a plecat din Hațerot și a fixat tabăra în pustiul Paran.

13.

PRIMELE ÎNCERCĂRI DE A INTRA ÎN CANAAN

Misiunea celor doisprezece exploratori

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Trimite oameni să cerceteze țara Canaanului pe care o dau fiilor lui Israel, câte unul pentru fiecare trib al părinților lor: să-i trimiteți pe toți cei care sunt căpetenii între ei”.

³ Moise i-a trimis din pustiul Paran, după cuvântul Domnului; toți oamenii [aceștia] erau căpetenii ale fiilor lui Israel.

⁴ Acestea sunt numele lor: pentru tribul lui Ruben, Șamua, fiul lui Zacur;

⁵ pentru tribul lui Simeon, Șafat, fiul lui Hori;

⁶ pentru tribul lui Iuda, Caleb, fiul lui Iefune;

⁷ pentru tribul lui Isahar, Igal, fiul lui Iosif;

⁸ pentru tribul lui Efraim, Osea, fiul lui Nun;

⁹ pentru tribul lui Benjamin, Palti, fiul lui Rafu;

- ¹⁰ pentru tribul lui Zabulon, Gadiel, fiul lui Sodi;
- ¹¹ pentru tribul lui Iosif, pentru tribul lui Manase, Gadi, fiul lui Susi;
- ¹² pentru tribul lui Dan, Amiel, fiul lui Ghemali;
- ¹³ pentru tribul lui Așer, Setur, fiul lui Mihael;
- ¹⁴ pentru tribul lui Neftali, Nahbi, fiul lui Vofsi;
- ¹⁵ pentru tribul lui Gad, Gheuel, fiul lui Machi.
- ¹⁶ Acestea sunt numele bărbaților pe care i-a trimis Moise să cerceteze țara. Moise l-a numit pe Osea, fiul lui Nun, Iosue.
- ¹⁷ Moise i-a trimis să cerceteze țara Canaanului și le-a zis: „Mergeți de aici prin Negheb și apoi urcați pe munte.
- ¹⁸ Vedeți țara, cum este ea și cum este poporul care locuiește în ea, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr,
- ¹⁹ cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sunt cetățile în care locuiește: dacă sunt tabere sau cetăți întărite;
- ²⁰ cum este pământul: dacă este gras sau sterp, dacă sunt sau nu copaci pe el. Aveți curaj și luați cu voi din roadele țării”. Zilele acelea erau zilele culesului primilor struguri.
- ²¹ Au urcat și au cercetat țara din pustiul Sin până la Rehob, aproape de Lebo-Hamat.
- ²² Au urcat prin Negheb și au ajuns până la Hebron; acolo erau Ahiman, Șeșai și Talmai, fiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înaintea de Țoan din Egipt.
- ²³ Au ajuns până la valea Eșcol; acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugure – pe care l-au dus cu ajutorul unui toiag în doi – [și au luat] rodii și smochine.
- ²⁴ Locul acela l-au numit valea Eșcol datorită strugurelui pe care l-au tăiat de acolo fiii lui Israel.
- ²⁵ S-au întors de la cercetarea țării după patruzeci de zile.

Relatarea celor trimiși

- ²⁶ Au mers și au venit la Moise și la Aaron și la toată adunarea fiilor lui Israel, în pustiul Paran, la Cadeș. Le-au adus știri, lor și întregii adunări, și le-au arătat roadele țării.
- ²⁷ Au istorisit și au spus: „Ne-am dus în țara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere și acestea sunt roade de-ale sale.
- ²⁸ Dar poporul care locuiește în țară este puternic, cetățile sunt întărite și foarte mari. Ba chiar am văzut acolo și pe fiii lui Anac.
- ²⁹ Amaleciții locuiesc ținutul de la sud; iebuseii și amoreii locuiesc la munte; canaaneenii și heteii locuiesc lângă mare și de-a lungul Iordanului”.
- ³⁰ Caleb a făcut poporul să tacă înaintea lui Moise. Și a zis: „Să mergem să o luăm în stăpânire căci putem s-o facem”.
- ³¹ Bărbații care fuseseră împreună cu el au zis: „Nu putem să mergem împotriva poporului [aceluia] căci este mai puternic decât noi”.
- ³² Și au răspândit zvonuri rele înaintea fiilor lui Israel despre țara pe care o cercetaseră spunând: „țara pe care am străbătut-o ca s-o cercetăm este o țară care-și devorează locuitorii; tot poporul pe care l-am văzut în ea sunt oameni de statură înaltă.
- ³³ Acolo am văzut uriași, pe fiii lui Anac, din [neamul] uriașilor: noi păream în ochii noștri ca niște lăcuste; tot așa eram în ochii lor.

14.

Revolta poporului

- ¹ Toată adunarea a ridicat vocea și a strigat. Și a plâns poporul în noaptea aceea.
- ² Toți fiii lui Israel au murmurat împotriva lui Moise și a lui Aaron și toată adunarea le-a zis: „De-am fi murit în țara Egiptului sau de-am muri în pustiul acesta?
- ³ Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta ca să cădem prin sabie, iar soțiile noastre și copilașii noștri să ajungă pradă? Nu ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt?”.
- ⁴ Și au zis unul către altul: „Să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt”.
- ⁵ Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ înaintea întregii adunări a comunității fiilor lui Israel.
- ⁶ Iosue, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, dintre cei care cercetaseră țara, și-au sfâșiat hainele.
- ⁷ Și au vorbit întregii adunări a fiilor lui Israel: „Țara pe care am străbătut-o ca s-o cercetăm este o țară foarte, foarte bună.
- ⁸ Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere.
- ⁹ Numai să nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și să nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci ei sunt prada noastră. Sprijinul lor s-a îndepărtat de la ei: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!”.

Mânia Domnului și mijlocirea lui Moise

- ¹⁰ Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre când gloria Domnului s-a arătat tuturor fiilor lui Israel peste cortul întâlnirii.
- ¹¹ Domnul i-a zis lui Moise: „Până când mă va disprețui poporul acesta? Până când nu va crede în mine, cu toate semnele pe care le fac în mijlocul lui?
- ¹² Îl voi lovi cu ciumă și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un popor mai mare și mai puternic decât el”.
- ¹³ Moise i-a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi că tu l-ai scos pe poporul acesta din mijlocul lor,
- ¹⁴ și vor spune locuitorilor țării acesteia că au auzit că tu, Doamne, ești în mijlocul poporului; că tu ești văzut față în față, Doamne; că norul tău stă deasupra lor și că tu mergi înaintea lor într-o coloană de nor ziua și într-o coloană de foc noaptea.
- ¹⁵ Dacă vei ucide poporul acesta ca pe un singur om, vor zice neamurile care au auzit de faima ta:
- ¹⁶ pentru că nu a putut Domnul să conducă poporul acesta în țara pe care le-a jurat-o, i-a ucis în pustiu!”.
- ¹⁷ Acum, să se arate puterea Domnului meu, după cum ai zis:
- ¹⁸ «Domnul este încet la mânie și plin de îndurare, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la a treia și a patra [generație]».
- ¹⁹ Iartă, te rog, fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării tale și după cum ai iertat poporul acesta din Egipt până aici”.
- ²⁰ Domnul i-a spus: „Îl iert după cum ai cerut.
- ²¹ De aceea, viu sunt eu, gloria Domnului va umple tot pământul,
- ²² toți oamenii care au văzut gloria mea și semnele pe care le-am făcut din Egipt și în pustiu și m-au pus la încercare de zece ori și nu au ascultat de glasul meu,
- ²³ nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor și toți cei care m-au disprețuit nu o vor vedea.
- ²⁴ Dar pe Caleb, slujitorul meu, pentru că a fost un alt duh cu el și a urmat întru totul calea mea, îl voi face să intre în țara în care a fost și urmașii lui o vor stăpâni.
- ²⁵ Iar amaleciții și Canaaneenii locuiesc valea. Măine, întoarceți-vă și plecați în pustiu, pe calea spre Marea Roșie”.
- ²⁶ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:
- ²⁷ „Până când această comunitate rea va murmura împotriva mea? Am auzit murmurările fiilor lui Israel care murmura împotriva mea.
- ²⁸ Spune-le: «Viu sunt eu», zice Domnul, «vă voi face așa cum am auzit cu urechile mele că ați vorbit.

- ²⁹ În pustiul acesta vor cădea cadavrele voastre. Voi toți care ați fost numărați, de la douăzeci de ani în sus, oricâți ați fi la număr, și cari ați murmurat împotriva mea,
- ³⁰ nu veți intra în țara în care am jurat că vă voi stabili, în afară de Caleb, fiul lui Iefune și de Iosue, fiul lui Nun.
- ³¹ Pe copilașii voștri despre care ați zis că vor fi pradă, îi voi face să intre și vor cunoaște țara pe care voi ați disprețuit-o.
- ³² Cât despre voi, cadavrele voastre vor cădea în pustiul acesta.
- ³³ Fiii voștri vor fi nomazi timp de patruzeci de ani în pustiul și vor purta păcatele voastre până când vor cădea cadavrele voastre în pustiul.
- ³⁴ După numărul zilelor în care ați cercetat țara, adică patruzeci de zile, câte un an pentru fiecare zi, veți purta vinovăția voastră timp de patruzeci de ani și veți cunoaște împotrivirea mea.
- ³⁵ Eu, Domnul, am vorbit! Voi face aceasta la toată adunarea aceasta rea care s-a strâns împreună împotriva mea: vor pieri în pustiul acesta și vor muri în el»”.
- ³⁶ Iar bărbații pe care îi trimisese Moise să cerceteze țara, care s-au întors și au făcut toată adunarea să murmure împotriva lui răspândind zvonuri rele despre țară,
- ³⁷ bărbații care răspândiseră zvonuri rele despre țară, au murit acolo înaintea Domnului loviți de flagel.
- ³⁸ Dar Iosue, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, au rămas cu viață dintre bărbații aceia care au mers să cerceteze țara.

Încercarea zadarnică a israeliților

- ³⁹ Moise a spus aceste lucruri tuturor fiilor lui Israel și poporul s-a întristat mult.
- ⁴⁰ S-au sculat de dimineață și au urcat pe vârful muntelui zicând: „Iată-ne, să mergem la locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit”.
- ⁴¹ Moise a zis: “Pentru ce voi încălcați acum cuvântul Domnului? Lucrul acesta nu vă va reuși.
- ⁴² Nu mergeți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru și să nu fiți loviți de dușmanii voștri.
- ⁴³ Căci amaleciții și canaaneenii sunt acolo, înaintea voastră, și veți cădea de sabie. Pentru că v-ați abătut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi”.
- ⁴⁴ Ei s-au încăpățânat să urce pe vârful muntelui, dar arca alianței Domnului și Moise nu s-au mișcat din mijlocul taberei.
- ⁴⁵ Atunci au coborât amaleciții și canaaneenii, care locuiau pe muntele acela, i-au bătut și i-au tăiat în bucăți până la Horma.

15.

LEGI CULTUALE ȘI RITUALE

Ofrande de sacrificii

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ² „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Când veți intra în țara pe care v-o dau ca să vă așezați locuințele,
- ³ și veți aduce Domnului o jertfă prin foc, sau o ardere de tot, sau o jertfă adusă pentru împlinirea unui vot sau unui dar de bunăvoie, sau la sărbătorile voastre hotărâte, ca să fie mireasmă plăcută Domnului din cirezile sau turmele voastre,
- ⁴ cel ce aduce Domnului darul său să aducă ofrandă o zecime [dintr-o *efā*] de făină aleasă frământată cu un sfert de *hin* de untdelemn;

- ⁵ iar vin, ca jertfă de băutură, să aduci un sfert de hin pentru un miel, pe lângă arderea de tot sau jertfa.
- ⁶ Pentru un berbec, să aduci ca ofrandă două zecimi [dintr-o *efă*] de făină aleasă frământată cu o treime dintr-un *hin* de untdelemn,
- ⁷ iar vin, ca jertfă de băutură, să aduci o treime dintr-un *hin*, mireasmă plăcută Domnului.
- ⁸ Dacă aduci un vițel Domnului ca ardere de tot sau ca jertfă pentru împlinirea unui vot sau pentru împăcare,
- ⁹ să aduci pe lângă vițel, ca ofrandă, trei zecimi [dintr-o *efă*] de făină aleasă frământată cu o jumătate de *hin* de untdelemn,
- ¹⁰ iar vin să aduci ca jertfă de băutură o jumătate de *hin*: este o jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului.
- ¹¹ Așa să se facă pentru fiecare bou, pentru fiecare berbec, pentru miei sau iezi.
- ¹² După numărul [animalelor] pe care le aduceți, așa să faceți pentru fiecare, după numărul lor.
- ¹³ Toți băștinașii să facă acestea așa când aduce jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului.
- ¹⁴ Străinul care locuiește cu voi sau care va fi în mijlocul vostru din generație în generație și care aduce jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului, s-o aducă cum o aduceți voi.
- ¹⁵ Să fie o singură lege pentru adunare. Și pentru voi, și pentru străinul care locuiește [la voi] să fie o lege veșnică din generație în generație: după cum sunteți voi, să fie și străinul înaintea Domnului.
- ¹⁶ Să fie o singură lege și o singură judecată atât pentru voi cât și pentru străinul care locuiește cu voi»”.

Oferta pâinii

- ¹⁷ Domnul i-a zis lui Moise:
- ¹⁸ „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Când veți intra în țara în care eu vă conduc,
- ¹⁹ și când veți mânca pâine din țara aceea, să aduceți un dar ridicat pentru Domnul.
- ²⁰ Să aduceți ca dar ridicat Domnului o turtă din pârga aluatului vostru. Ca darul legănat din arie, așa să-l aduceți.
- ²¹ Din pârga aluatului vostru să aduceți un dar ridicat pentru Domnul din generație în generație.

Ispășirea greșelilor involuntare

- ²² Dacă păcătuiești din greșeală și nu împliniți toate aceste porunci pe care le-a dat Domnul lui Moise,
- ²³ tot ce v-a poruncit Domnul prin Moise, din ziua în care a poruncit Domnul și de atunci înainte, din generație în generație,
- ²⁴ dacă a fost făcut din greșeală și fără să știe adunarea, toată adunarea să aducă un vițel ca ardere de tot ca mireasmă plăcută Domnului, împreună cu ofranda sa și cu jertfa sa de băutură, după rânduială, și un țap pentru jertfa pentru păcat.
- ²⁵ Preotul să facă ispășire pentru toată adunarea fiilor lui Israel și li se va ierta; căci a fost un păcat [din] greșeală. Ei au adus darul lor, jertfă prin foc pentru Domnul și jertfa lor pentru păcat înaintea Domnului, pentru păcatul lor [făcut] din greșeală.
- ²⁶ Se va ierta întregii adunări a fiilor lui Israel și străinului care locuiește în mijlocul lor, căci tot poporul a păcătuie din greșeală.
- ²⁷ Dacă un om singur a păcătuie din greșeală, să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat.
- ²⁸ Preotul să facă ispășire pentru cel care a păcătuie din greșeală – când a păcătuie din greșeală înaintea Domnului – ca să se facă ispășire pentru el și i se va ierta.
- ²⁹ Să fie o singură lege pentru voi cu privire la cel care păcătuiește din greșeală, atât pentru băștinașul dintre fiii lui Israel cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor.
- ³⁰ Dar dacă cineva păcătuiește voluntar, fie băștinaș, fie străin, acesta îl blestemă pe Domnul: să fie nimicit din mijlocul poporului său,

³¹ căci a disprețuit cuvântul Domnului și a încălcat porunca lui; să fie nimicit, și nelegiuirea lui va fi asupra lui».

Încălcarea sabatului

³² Când fiii lui Israel erau în pustiu, au găsit un om care strângea lemne în zi de sabat.

³³ Cei care l-au găsit strângând lemne, l-au adus la Moise, la Aaron și la toată comunitatea.

³⁴ L-au pus sub pază, căci nu era hotărât încă ce trebuia să i se facă.

³⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „Omul acesta să fie dat la moarte. Toată adunarea să-l ucidă cu pietre în afara taberei”.

³⁶ Toată adunarea l-a scos în afara taberei și l-a ucis cu pietre; și a murit, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

Ciucurii de la haine

³⁷ Domnul i-a zis lui Moise:

³⁸ „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le să-și facă ciucuri la colțurile hainelor lor, din generație în generație și să pună la ciucurii de la colțuri un fir de purpură.

³⁹ Să aveți [acești] ciucuri și, când vă uitați la ei, să vă amintiți de toate poruncile Domnului ca să le împliniți și să nu vă luați după inima voastră și după ochii voștri care vă fac să vă desfrânați după ei.

⁴⁰ Să vă aduceți aminte de toate poruncile mele și să le împliniți și să fiți sfinți pentru Dumnezeuul vostru.

⁴¹ Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru care v-am scos din țara Egiptului ca să fiu Dumnezeuul vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

16.

Revolta lui Core, Datan și Abiram

¹ Core, fiul lui Ițhar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, cu Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet, fiii lui Ruben,

² s-au ridicat împotriva lui Moise, împreună cu două sute cincizeci de oameni dintre fiii lui Israel, căpetenii ale adunării, desemnați de comunitate, oameni renumiți.

³ S-au adunat împotriva lui Moise și Aaron și le-au zis: „Vă ajunge! Căci toată adunarea, toți sunt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor. Pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului?”.

⁴ Moise a auzit și a căzut cu fața la pământ.

⁵ [Moise] i-a vorbit lui Core și la tot grupul lui: „Mâine Domnul va arăta cine este al lui și cine este sfânt și-l va face să se apropie de el; pe cel pe care l-a ales, acela se va apropia de el.

⁶ Aceasta să faceți: Core și tot grupul lui, luați-vă cădelnițe!

⁷ Mâine, puneți foc în ele și puneți tămâie pe el înaintea Domnului. Acela pe care-l va alege Domnul, este sfânt. Vă ajunge, fii ai lui Levi!”.

⁸ Moise i-a zis lui Core: „Ascultați, fii ai lui Levi!

⁹ Prea puțin este pentru voi că Dumnezeuul lui Israel v-a separat din comunitatea lui Israel ca să facă să vă apropiați de el și să împliniți slujba la sanctuarul Domnului și să stați înaintea adunării ca să-i slujiți?

¹⁰ Te-a lăsat să te apropii de el, pe tine și pe toți frații tăi, fiii lui Levi care sunt împreună cu tine, și acum voiți și preoția?

¹¹ De aceea tu și toată ceata ta v-ați strâns împotriva Domnului; și Aaron, cine este el că murmurați împotriva lui?”.

- ¹² Moise a trimis să-i cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab. Dar ei au zis: „Nu mergem.
- ¹³ E prea puțin că ne-ai scos dintr-o țară unde curge lapte și miere ca să ne faci să murim în pustiu, că vrei să mai și stăpânești peste noi?
- ¹⁴ Cu siguranță nu ne-ai adus într-o țară unde curge lapte și miere și nu ne-ai dat în moștenire ogoare și vii! Crezi că poți să scoți ochii oamenilor acestora? Nu mergem!”.
- ¹⁵ Moise s-a mâniat foarte tare și a zis Domnului: „Nu privi spre darul lor. Nu le-am luat nici măcar un măgar și n-am făcut rău niciunuia dintre ei”.

Pedeapsa

- ¹⁶ Moise i-a zis lui Core: „Tu și tot grupul tău, să fiți înaintea Domnului: tu, ei și Aaron. Măine.
- ¹⁷ Luați-vă fiecare cădelnița lui; puneți tămâie în ele și aduceți fiecare cădelnița sa înaintea Domnului: două sute cincizeci de cădelnițe. Și tu și Aaron, fiecare cu cădelnița lui”.
- ¹⁸ Și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, au pus tămâie pe el și au stat la ușa cortului întâlnirii împreună cu Moise și Aaron.
- ¹⁹ Core a strâns toată adunarea împotriva lor [Moise și Aaron], la ușa cortului întâlnirii. Și gloria Domnului s-a arătat întregii adunări.
- ²⁰ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:
- ²¹ „Separați-vă din mijlocul acestei adunări și-i voi nimici într-o clipă”.
- ²² Ei au căzut cu fața la pământ și au zis: „Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor [care însuflețesc] pe toți oamenii! Un singur om a păcătuit și tu te mânie împotriva întregii adunări?”.
- ²³ Domnul i-a zis lui Moise:
- ²⁴ „Vorbește către adunare: „Depărtați-vă din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram!”.
- ²⁵ Moise s-a ridicat și s-a dus la Datan și Abiram. Iar bătrânii lui Israel au mers după el.
- ²⁶ El a spus adunării: „Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor ca să nu pieriți pentru toate păcatele lor!”.
- ²⁷ Ei s-au îndepărtat din preajma locuinței lui Core, Datan și Abiram. Datan și Abiram au ieșit și au stat la ușa corturilor lor, cu soțiile, fiii și copiii lor.
- ²⁸ Moise a zis: „Prin aceasta veți ști că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri, și nu eu.
- ²⁹ Dacă ei vor muri cum mor toți oamenii și dacă vor fi pedepsiți cum sunt pedepsiți toți oamenii, nu Domnul m-a trimis pe mine;
- ³⁰ dar dacă Domnul va face ceva neobișnuit, dacă pământul își va deschide gura ca să-i înghită pe ei și tot ceea ce este al lor și ei vor coborî de vii în *Șeol*, veți ști că oamenii aceștia l-au disprețuit pe Domnul”.
- ³¹ Când a terminat de spus toate aceste cuvinte, pământul s-a despica sub ei.
- ³² Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit pe ei și casele lor, pe toți oamenii lui Core și toate averile lor.
- ³³ Au coborât de vii în *Șeol*, ei și tot ce era al lor; pământul i-a acoperit și au pierit din mijlocul adunării.
- ³⁴ Tot Israelul care era în jurul lor a început să strige. Căci ziceau: „Nu cumva să ne înghită pământul”.
- ³⁵ A ieșit un foc de la Domnul și i-a mistuit pe cei două sute cinci zeci de oameni care aduceau tămâia.

17.

Cădelnițele

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Spune-i lui Eleazar, fiul lui Aaron, preotul, să scoată cădelnițele din foc și să arunce focul din ele, căci sunt sfințite

³ cu viața lor cădelnițele acestor oameni cari au păcătuit. Să se facă niște plăci întinse pentru acoperirea altarului. Fiindcă au fost aduse înaintea Domnului, sunt sfințite. Ele să fie un semn pentru fiii lui Israel.

⁴ Eleazar, preotul, a luat cădelnițele de bronz pe care le aduseseră cei arși și a făcut din ele plăci pentru acoperirea altarului.

⁵ Este un semn de aducere aminte pentru fiii lui Israel pentru ca niciun străin, care nu este din descendența lui Aaron, să nu se apropie să aducă tămâie înaintea Domnului și să nu i se întâmple ca lui Core și cetei lui, după cum spusese Domnul prin Moise.

Revolta poporului și mijlocirea lui Aaron

⁶ A doua zi, toată adunarea copiilor lui Israel a murmurat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron zicând: „Voi ați omorât poporul Domnului!”.

⁷ Pe când se strângea adunarea împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și s-au îndreptat spre cortul întâlnirii, iată că norul l-a acoperit și gloria Domnului s-a arătat.

⁸ Atunci Moise și Aaron au venit înaintea cortului întâlnirii.

⁹ Și Domnul i-a vorbit lui Moise:

¹⁰ „Dați-vă la o parte din mijlocul acestei adunări și-i voi nimici într-o clipă!”. Ei au căzut cu fața la pământ.

¹¹ Moise i-a zis lui Aaron: „Ia cădelnița, pune foc în ea de pe altar, pune tămâie în ea, du-te repede la adunare și fă ispășire pentru ei; căci a izbucnit mânia Domnului și a început flagelul”.

¹² Aaron a luat cădelnița, după cum zisese Moise, și a alergat în mijlocul adunării; și iată că începuse flagelul în popor. El a pus tămâia și a făcut ispășire pentru popor.

¹³ A stat între cei morți și între cei vii și flagelul a încetat.

¹⁴ Cei care au murit din cauza flagelului au fost paisprezece mii șapte sute, în afară de aceia care muriseră din cauza lui Core.

¹⁵ Aaron s-a întors la Moise, la ușa cortului întâlnirii. Flagelul încetase.

Toiagul lui Aaron

¹⁶ Domnul i-a zis lui Moise:

¹⁷ „Vorbește-le fiilor lui Israel și ia de la ei un toiag, câte un toiag pentru fiecare casă părintească, de la toate căpeteniile lor, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage. Să scrii numele fiecăruia pe toiagul lui.

¹⁸ Să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi, căci va fi câte un toiag pentru fiecare căpetenie a casei părinților lor.

¹⁹ Să le așezi în cortul întâlnirii, înaintea mărturie, unde mă întâlnesc cu voi.

²⁰ Bărbatul pe care-l voi alege, va fi acela al cărui toiag va înflori și voi face să înceteze murmurările fiilor lui Israel pe care ei le ridică împotriva voastră”.

²¹ Moise le-a zis fiilor lui Israel. Și toate căpeteniile lor i-au dat câte un toiag, fiecare căpetenie câte un toiag, după casele părinților lor, adică douăsprezece toiage, iar toiagul lui Aaron era în mijlocul toiagelor lor.

²² Moise a așezat toiagele înaintea Domnului, în cortul mărturie.

²³ A doua zi, când a intrat Moise în cortul mărturie, iată că toiagul lui Aaron, care era pentru casa lui Levi, era înmugurit, a înbobocit, a înflorit și a făcut migdale.

²⁴ Moise a scos dinaintea Domnului toate toiagele și la toți fiii lui Israel ca să le vadă și să-și ia fiecare toiagul lui.

²⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „Du înapoi toiagul lui Aaron înaintea mărturieii ca să fie un semn pentru cei răzvrătiți și să pui capăt murmurărilor lor împotriva mea și să nu moară”.

²⁶ Moise a făcut așa cum i-a poruncit Domnul. Așa a făcut.

Preoții și leviții

²⁷ Fiii lui Israel i-au zis lui Moise: „Iată că murim, pierim, pierim cu toții!

²⁸ Oricine se apropie de sanctuarul Domnului moare. Oare vom muri cu toții?”

18.

¹ Domnul i-a zis lui Aaron: „Tu, fiii tăi și casa tatălui tău care este cu tine, să purtați păcatul referitor la sanctuar; tu și fiii tăi împreună care sunt cu tine, să purtați păcatul referitor la preoția voastră.

² Apropie-i de tine și pe frații tăi, din tribul lui Levi, din familia tatălui tău, ca să fie însoțitorii tăi și să te slujească, atunci când tu și fiii tăi împreună cu tine, sunteți înaintea cortului întâlnirii.

³ Să păzească cele de păzit ale tale și cele de păzit ale întregului cort. Dar să nu se apropie de instrumentele sanctuarului, nici de altar, ca să nu moară nici ei, nici voi.

⁴ Ei să te însoțească și să păzească cele de păzit ale cortului întâlnirii pentru toată slujirea cortului. Niciun străin să nu se apropie de voi.

⁵ Să păziți cele de păzit ale sanctuarului și cele de păzit ale altarului ca să nu mai fie mânie împotriva fiilor lui Israel.

⁶ Iată eu i-am luat pe frații voștri, leviții, din mijlocul fiilor lui Israel: sunt ai voștri ca dar oferit Domnului ca să facă slujba cortului întâlnirii.

⁷ Tu și fiii tăi care sunt împreună cu tine să păziți preoția voastră în tot ce privește altarul și tot ce este dincolo de perdea și să slujiți. Vă dau preoția ca o slujire în dar. Străinul care se va apropia, să fie omorât”.

Partea preoților

⁸ Domnul i-a zis lui Aaron: „Iată, eu ți-am dat slujirea darurilor mele ridicate din toate cele sfinte ale fiilor lui Israel; ție ți le-am dat, datorită ungerii, și fiilor tăi printr-o hotărâre veșnică.

⁹ Acesta este al tău dintre cele prea sfinte pe care le aduc prin foc: toate darurile și ofrandele lor, toate jertfele lor pentru păcat și toate jertfele pentru vinovăție pe care mi le aduc ei, să fie preasfinte pentru tine și pentru fiii tăi.

¹⁰ Să le măncați într-un loc preasfânt. Orice bărbat să mănânce din ele. Să fie pentru tine sfinte.

¹¹ Acesta mai este al tău: darul ridicat al ofertelor lor și toate darurile legănate ale fiilor lui Israel. Ți le dau ție, fiilor tăi și ficeilor tale care sunt cu tine printr-o hotărâre veșnică. Oricine este curat în casa ta poate să mănânce din ele.

¹² Tot ceea ce e mai bun din ulei și tot ceea ce e mai bun din must, pârga lor, pe care le aduc Domnului, ți le dau ție.

¹³ Cele dintâi roade de pe toate pământurile lor pe care le aduc Domnului, sunt ale tale. Oricine este curat în casa ta poate să mănânce din ele.

¹⁴ Tot ce este consacrat Domnului în Israel este al tău.

¹⁵ Tot ce deschide pântecul oricărui trup pe care-l aduc Domnului, de la om până la animal, este al tău. Dar să răscumpere întâiul născut al oamenilor și pe întâiul născut al animalelor impure să-l răscumpere.

¹⁶ Să-i răscumpere pe cei de la o lună, după aprecierea ta, cu cinci sicli de argint, după siclul sanctuarului care este de douăzeci de *ghere*.

¹⁷ Dar să nu răscumpere întâiul născut al vacii, nici întâiul născut al oii, nici întâiul născut al caprei: acestea sunt lucruri sfinte.

Sângele lor să-l stropești pe altar și să le arzi grăsimea: aceasta este o jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului.

¹⁸ Carnea lor să fie a ta, ca și pieptul darului legănat și ca și spata dreaptă: sunt ale tale.

¹⁹ Toate darurile ridicate sfinte pe care le aduc fii lui Israel pentru Domnul, ți le dau ție și fiilor tăi și fiicelor tale care sunt cu tine printr-o hotărâre veșnică: este un legământ de sare veșnic înaintea Domnului pentru tine și pentru descendența ta care este cu tine.

²⁰ Domnul i-a zis lui Aaron: „În țara lor tu să nu ai nici o moștenire sau proprietate în mijlocul lor. Eu sunt moștenirea ta și proprietatea ta în mijlocul fiilor lui Israel.

Proprietățile leviților

²¹ Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuială în Israel, pentru slujirea pe care o fac ei la cortului întâlnirii.

²² Fiii lui Israel să nu se mai apropie de cortul întâlnirii ca să poarte păcat și să moară.

²³ Leviții să facă slujba la cortul întâlnirii și să poarte vinovăția lor. Este o lege veșnică din generație în generație. În mijlocul fiilor lui Israel să nu aibă moștenire.

²⁴ Pentru că zeciuielele pe care fiii lui Israel le aduc Domnului ca dar ridicat le-am dat leviților ca moștenire. De aceea le-am spus: în mijlocul fiilor lui Israel să nu aibă moștenire.

Zeciuielele

²⁵ Domnul i-a zis lui Moise:

²⁶ „Vorbește-le leviților și spune-le: «Când luați de la fiii lui Israel zeciuiala pe care v-o dau de la ei ca moștenire a voastră, să aduceți din ea ca dar ridicat

Domnului a zecea parte din zeciuială,

²⁷ și darul vostru ridicat vi se va socoti ca grâul din arie și ca belșugul din teasc.

²⁸ Astfel să aduceți și voi dar ridicat Domnului din toate zeciuielele voastre pe care le luați de la fiii lui Israel și să aduceți din ele dar ridicat Domnului pentru Aaron, preotul.

²⁹ Din toate darurile voastre să aduceți dar ridicat Domnului: din ce este cel mai bun, partea sfântă a lui di ele.

³⁰ Să le spui: „Când veți ridica partea cea mai bună din ele, să le fie socotită leviților ca venitul ariei și ca venitul teascului”.

³¹ Să o mâncați oriunde, voi și casele voastre, căci aceasta este plata voastră pentru slujirea voastră la cortul întâlnirii,

³² ca să nu purtați păcat când veți ridica partea cea mai bună din ele și să nu profanați cele sfinte ale fiilor lui Israel și să nu muriți”.

19.

Pregătirea apei de purificare

¹ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aaron:

² „Aceasta este hotărârea legii pe care o poruncește Domnul: «Spune-le fiilor lui Israel să aducă la tine o vacă roșie fără cusur în care nu este nicio infirmitate și pe care nu a fost pus jugul.

³ Să o dați preotului Eleazar; s-o scoată în afara taberei și să fie înjunghiată înaintea lui.

⁴ Preotul Eleazar să ia cu degetul din sângele ei și să stropească de șapte ori înaintea cortului întâlnirii.

⁵ Vaca să fie arsă înaintea lui; să-i ardă pielea, carnea și sângele împreună cu excrementele.

- ⁶ Preotul să ia lemn de cedru, isop și purpură stacojie și să le arunce în mijlocul flăcărilor în care arde vaca.
- ⁷ Preotul să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă, apoi să vină în tabără. Preotul este impur până seara.
- ⁸ Cel care arde vaca să-și spele hainele în apă și să-și scalde trupul în apă: este impur până seara.
- ⁹ Să strângă cenușa vacii un om pur și s-o pună în afara taberei într-un loc curat; să fie pentru adunarea fiilor lui Israel ca să o folosească pentru apa de purificare. Aceasta este o jertfă pentru păcat.
- ¹⁰ Cel care strânge cenușa vacii, să-și spele hainele; este impur până seara. Este o lege veșnică atât pentru fiii lui Israel cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor.

Cazuri de impuritate

- ¹¹ Oricine se atinge de vreun mort, de orice cadavru de om, este impur timp de șapte zile.
- ¹² Să se curețe a treia zi și a șaptea zi și va fi curat; dacă nu se curăță a treia zi și a șaptea zi, nu va fi curat.
- ¹³ Oricine se atinge de un mort, de orice cadavru de om și nu se va curăți, profanează cortul Domnului; omul acela să fie nimicit din Israel deoarece apa de purificare nu a fost stropită peste el și este încă impur: impuritatea lui este în el.
- ¹⁴ Aceasta este legea pentru un om care moare în cort: oricine vine în cort sau se află în cort, este impur timp de șapte zile.
- ¹⁵ Și orice vas descoperit pe care nu este fixat capacul, este impur.
- ¹⁶ Oricine se atinge, pe câmp, de un om ucis de sabie, sau de un mort, sau de oasele unui om, sau de un mormânt, este impur timp de șapte zile.

Ritualul apei de purificare

- ¹⁷ Să ia, pentru cel impur, din cenușa jertfei pentru păcat care a fost arsă și să se pună peste ea apă de izvor într-un vas.
- ¹⁸ Un om pur să ia isop și să-l înmoaie în apă; să stropească cortul, toate instrumentele, oamenii cari sunt acolo, pe cel ce s-a atins de oase, sau de cel ucis, sau de vreun mort, sau de vreun mormânt.
- ¹⁹ Cel pur să-l stropească pe cel impur în ziua a treia și în ziua a șaptea și să-l curețe în ziua a șaptea. Să-și spele hainele și să se scalde în apă; și seara devine curat.
- ²⁰ Omul care este impur și nu se purifică, să fie nimicit din mijlocul comunității căci a profanat sanctuarul Domnului: apa de purificare nu a fost stropită asupra lui și este impur.
- ²¹ Aceasta este o lege veșnică pentru ei. Cel care va stropi cu apa de purificare, să-și spele hainele. Cel care se atinge de apa de purificare, este impur până seara.
- ²² Orice va atinge cel impur, devine impur și oricine se atinge de el, este impur până seara”.

20.

DE LA CADEȘ LA MOAB

Apele de la Meriba

¹ Fiii lui Israel, toată adunarea, au sosit în pustiu Sin, în luna întâi și poporul a locuit la Cadeș. Acolo a murit Miriam și a fost îngropată acolo.

² Adunarea n-avea apă și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron.

³ Poporul s-a certat cu Moise și au zis: „De-am fi murit când au murit frații noștri înaintea Domnului!

⁴ De ce ați adus comunitatea Domnului în pustiu acesta? Ca să murim aici, noi și vitele noastre?

⁵ Pentru ce ne-ați scos din Egipt și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță-de-vie, nici rodii, nici apă de băut?”.

⁶ Moise și Aaron au plecat de la comunitate la intrarea cortului întâlnirii. Au căzut cu fața la pământ și li s-a arătat gloria Domnului.

⁷ Domnul i-a zis lui Moise:

⁸ „Ia toiagul și adună comunitatea, tu și fratele tău Aaron. Vorbiți stâncii înaintea ochilor lor și va da apă. Fă să iasă astfel apă din stâncă și să dea să bea comunității și animalelor lor”.

⁹ Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum i se poruncise.

¹⁰ Moise și Aaron au adunat comunitatea înaintea stâncii. Moise le-a zis: „Ascultați, răzvrătiților! Va ieși oare apă pentru voi din stâncă aceasta?”.

¹¹ Moise și-a ridicat mâna și a lovit stâncă de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă multă, așa încât a băut comunitatea și animalele lor.

Pedepsirea lui Moise și a lui Aaron

¹² Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron: „Pentru că nu ați crezut în mine ca să mă sfințiți înaintea fiilor lui Israel, de aceea nu voi veți duce comunitatea aceasta în țara pe care le-o dau”.

¹³ Acestea sunt apele de la Meriba, unde fiii lui Israel s-au certat cu Domnul și el s-a sfințit între ei.

Edomul refuză trecerea Israelului

¹⁴ Moise a trimis mesageri din Cadeș la regele Edomului. „Așa vorbește fratele tău Israel. Tu știi toate suferințele care au dat peste noi.

¹⁵ Părinții noștri au coborât în Egipt și am locuit acolo multă vreme. Dar Egiptenii ne-au maltratat, pe noi și pe părinții noștri.

¹⁶ Am strigat către Domnul și el ne-a auzit glasul. A trimis un mesager și ne-a scos din Egipt. Și iată-ne, suntem la Cadeș, cetate care se află la marginea ținutului tău.

¹⁷ Lasă-ne să trecem prin țara ta; nu vom trece nici prin câmpii, nici prin vii, și nici nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul regal fără să ne abatem la dreapta sau la stânga, până vom traversa ținutul tău”.

¹⁸ Edom i-a răspuns: „Să nu treci pe la mine, căci altfel îți voi ieși înainte cu sabia”.

¹⁹ Fiii lui Israel i-au zis: „Vom merge pe drumul principal; și, dacă vom bea din apa ta, eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; vreau doar să trec cu piciorul!”.

²⁰ A răspuns: „Să nu treci!”. Edom i-a ieșit înainte cu popor mult și cu mână tare.

²¹ Edom n-a vrut să-l lase pe Israel să treacă prin ținutul lui. Israel s-a abătut de la el.

Moartea lui Aaron

- ²² Au pornit fiii lui Israel, toată adunarea, de la Cadeș și au ajuns la muntele Hor.
- ²³ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aaron, pe muntele Hor, la hotarele țării lui Edom:
- ²⁴ Aaron va fi adăugat la poporul lui. Căci nu va intra în țara pe care o dau fiilor lui Israel, deoarece v-ați ridicat împotriva mea la apele de la Meriba.
- ²⁵ Ia-i pe Aaron și pe fiul său Eleazar și du-i pe muntele Hor.
- ²⁶ Dezbracă-l pe Aaron de veșmintele lui și îmbracă-l cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron va fi adăugat [la poporul lui] și va muri acolo”.
- ²⁷ Moise a făcut așa cum îi poruncise Domnul. S-au suit pe muntele Hor, în fața întregii adunări.
- ²⁸ Moise l-a dezbrăcat pe Aaron de veșmintele lui și l-a îmbrăcat cu ele pe fiul său Eleazar. Aaron a murit acolo, pe vârful muntelui. Moise și Eleazar au coborât de pe munte.
- ²⁹ Toată adunarea a văzut că Aaron murise și toată casa lui Israel l-a plâns pe Aaron treizeci de zile.

21.

Luarea cetății Horma

- ¹ Regele Aradului, un canaanean, care locuia la sud, a auzit că Israel vine pe drumul Atarim. El s-a luptat împotriva lui Israel și a luat prizonieri dintre ei.
- ² Israel a făcut Domnului un vot și a zis: „Dacă vei da poporul acesta în mâinile mele, îi voi distruge cetățile”.
- ³ Domnul a ascultat glasul lui Israel și i-a dat pe canaaneeni [în mâinile lui] și i-au distrus pe ei și cetățile lor. Au dat aceluia loc numele de Horma.

Șarpele de bronz

- ⁴ Au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie ca să ocolească țara Edomului. Poporul și-a pierdut răbdarea pe drum.
- ⁵ A vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-ați scos din Egipt ca să murim în pustiu? Căci nu este nici pâine, nici apă, și ni s-a scârbit sufletul de această hrană mizerabilă”.
- ⁶ Atunci Domnul a trimis împotriva poporului șerpi veninoși: au mușcat poporul și a murit multă lume în Israel.
- ⁷ Poporul a venit la Moise și i-a zis: „Am păcătuțit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să îndepărteze de la noi șerprii”. Și Moise s-a rugat pentru popor.
- ⁸ Domnul i-a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe și pune-l pe un stâlp; oricine este mușcat și va privi spre el, va trăi”.
- ⁹ Moise a făcut un șarpe de bronz și l-a pus pe un stâlp. Când șarpele mușca pe cineva și [acesta] privea spre șarpele de bronz, trăia.

Cucerirea Transiordaniei

- ¹⁰ Fiii lui Israel au plecat și și-au fixat tabăra la Obot.
- ¹¹ Au plecat de la Obot și și-au fixat tabăra la Iie-Ha-Abarim în pustiu din fața Moabului, spre răsăritul soarelui.
- ¹² De acolo au plecat și și-au fixat tabăra în valea Zered.
- ¹³ De acolo au plecat și și-au fixat tabăra dincolo de Arnon care este în pustiu care iese din ținutul Amoreilor; căci Arnonul este hotarul Moabului, între Moab și Amorei.

¹⁴ De aceea se zice în cartea Războaielor Domnului:

„Vaheb în Sufa și torenții, Arnonul,

¹⁵ versantul torenților care se înclină spre sediul Ar
și ating ținutul Moab”.

¹⁶ Și de acolo la Beer. La această fântână Domnul i-a zis lui Moise: „Adună poporul și le voi da apă”.

¹⁷ Atunci a cântat Israel cântarea aceasta:

„Țâșnește, fântână! Cântați pentru ea!

¹⁸ Fântâna pe care au săpat-o căpeteniile,
pe care au săpat-o mai marii poporului,
cu sceptrul, cu toiegele lor!”.

Din pustiu [s-au dus] la Matana;

¹⁹ de la Matana, la Nahaliel; de la Nahaliel, la Bamot;

²⁰ de la Bamot, la valea care este în câmpia Moabului, la vârful [muntelui] Pisga, care dă spre pustiu.

Victoria asupra Amoreilor din Transiordania

²¹ Israel a trimis mesageri la Sihon, regele amoreilor ca să-i spună:

²² „Lasă-mă să trec prin țara ta; nu ne vom abate nici pe câmpii, nici în vii, și nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul regal până vom traversa ținutul tău”.

²³ Dar Sihon nu i-a dat voie lui Israel să treacă prin ținutul lui. Sihon a strâns tot poporul și a ieșit înaintea lui Israel, în pustiu. A venit la Iahaț și s-a luptat împotriva lui Israel.

²⁴ Israel l-a lovit cu ascuțișul sabiei și i-a cucerit țara de la Arnon până la Iaboc, până la hotarul fiilor lui Amon; căci hotarul fiilor lui Amon era întărit.

²⁵ Israel a luat toate cetățile acelea și a locuit în toate cetățile Amoreilor, în Heșbon și în toate suburbiile lui.

²⁶ Căci Heșbonul era o cetatea a lui Sihon, regele amoreilor care se luptase înainte împotriva regelui Moabului și-i luase toată țara din mâna lui până la Arnon.

²⁷ De aceea zic poezii:

„Veniți la Heșbon!

Să se zidească și să se întărească cetatea lui Sihon.

²⁸ Căci un foc a ieșit din Heșbon,

o flacără din cetatea lui Sihon,

și a mistuit pe Ar-Moab,

pe stăpânii înălțimilor Arnonului.

²⁹ Vai de tine, Moab!

Ești pierdut, popor al lui Chemoș!

El i-a făcut pe fiii lui fugari,

și pe fetele lui captive lui Sihon, regele amoreilor.

³⁰ Am tras cu săgeți asupra lor:

Heșbonul este distrus până la Dibon;

și conducătorii lor până la Nofah,

care este lângă Madaba”.

³¹ Israel s-a stabilit în țara Amoreilor.

- ³² Moise a trimis să cerceteze Iazerul și au luat suburbiile lui. [Moise] i-a izgonit pe amoreii care erau acolo.
- ³³ S-au întors și au urcat pe drumul spre Basan. Og, regele Basanului, le-a ieșit înaintea cu tot poporul lui ca să lupte împotriva lor la Edrei.
- ³⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Nu te teme de el, căci îl dau în mâinile tale, pe el și tot poporul lui și toată țara lui; să-i faci cum i-ai făcut lui Sihon, regele amoreilor, care locuia la Heșbon”.
- ³⁵ L-au lovit pe el și pe fiii lui și tot poporul lui că n-au mai lăsat niciun supraviețuitor și au pus stăpânire pe țara lui.

22.

- ¹ Fiii lui Israel au pornit și și-au fixat tabăra în stepele Moabului, dincolo de Iordan, în fața Ierihonului.

Regele Balac și Balaam

- ² Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ceea ce făcuse Israel amoreilor.
- ³ Moab s-a temut mult de popor pentru că era numeros. Moab s-a înspăimântat de fiii lui Israel.
- ⁴ Moab le-a zis bătrânilor lui Madian: „Mulțimea aceasta va devora tot ceea ce este în jurul nostru așa cum boul devorează verdeța de pe câmp”. În timpul acela Balac, fiul lui Țipor, era rege al Moabului.
- ⁵ A trimis mesageri la Balaam, fiul lui Beor, la Petor, pe râu, în țara fiilor lui Amav, ca să-l cheme și să-i spună: „Iată, un popor a ieșit din Egipt, acoperă fața pământului și s-a așezat în fața mea.
- ⁶ Acum vino, te rog, să blestemi pentru mine poporul acesta căci este mai puternic decât mine; poate că îl voi putea bate și-l voi izgoni din țară, căci știu că pe cine binecuvântezi tu este binecuvântat și pe cine blestemi tu este blestemat”.
- ⁷ Bătrânii lui Moab și bătrânii lui Madian au plecat având în mâinile lor daruri pentru ghicitor. Au ajuns la Balaam și i-au spus cuvintele lui Balac.
- ⁸ [Balaam] le-a zis: „Rămâneți aici peste noapte și vă voi da răspuns după cum îmi va spune Domnul”. Căpeteniile Moabului au rămas cu Balaam.
- ⁹ Dumnezeu a venit la Balaam și i-a zis: „Cine sunt oamenii aceștia care sunt la tine?”.
- ¹⁰ Balaam i-a răspuns lui Dumnezeu: „Balac, fiul lui Țipor, regele Moabului, i-a trimis la mine [să-mi spună]:
- ¹¹ “Iată, un popor a ieșit din Egipt și acoperă fața pământului; vino și blestemă-l pentru mine; poate că îl voi putea bate și-l voi izgoni”.
- ¹² Dumnezeu i-a zis lui Balaam: „Să nu te duci cu ei și nici să nu blestemi poporul, căci el este binecuvântat”.
- ¹³ Balaam s-a sculat dimineața și a zis căpeteniilor lui Balac: „Mergeți în țara voastră, căci Domnul nu m-a lăsat să merg cu voi”.
- ¹⁴ Căpeteniile Moabului s-au sculat, au venit la Balac și i-au spus: „Balaam a refuzat să vină cu noi”.
- ¹⁵ Balac a trimis din nou mai multe căpetenii mai de vază decât celelalte.
- ¹⁶ Au ajuns la Balaam și i-au zis: „Așa vorbește Balac, fiul lui Țipor: «Te rog, nu refuza să vii la mine;
- ¹⁷ căci îți voi da multă cinste și voi face tot ce-mi vei spune; vino, te rog, și blestemă pentru mine poporul acesta!».
- ¹⁸ Balaam a răspuns și le-a zis slujitorilor lui Balac: „Să-mi dea Balac chiar și casa lui plină de argint și de aur, nu pot să încalc cuvântul Domnului și să fac vreun lucru mic sau mare.
- ¹⁹ Dar rămâneți, vă rog, aici noaptea aceasta și voi vedea ce-mi mai spune Domnul”.
- ²⁰ Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și i-a zis: „Dacă vin la tine oamenii [aceia], scoală-te și du-te cu ei; dar să faci numai ce-ți voi spune”.
- ²¹ Balaam s-a sculat dimineața, a pus șaua pe măgăriță și a mers cu căpeteniile Moabului.

Măgărița lui Balaam

²² Dumnezeu s-a aprins de mânie pentru că plecase. Îngerul Domnului s-a așezat în drum ca să i se împotrivescă. Iar Balaam era călare pe măgărița lui și doi slujitori ai lui erau cu el.

²³ Măgărița l-a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum cu sabia scoasă în mână; s-a abătut din drum și a luat-o pe câmp. Balaam și-a bătut măgărița ca s-o aducă la drum.

²⁴ Îngerul Domnului s-a așezat pe cărarea dintre vii: acolo era un zid de o parte și un zid de cealaltă parte.

²⁵ Măgărița l-a văzut pe Îngerul Domnului; s-a strâns spre zid și a strâns piciorul lui Balaam de zid. Balaam a bătut-o din nou.

²⁶ Îngerul Domnului a trecut din nou și s-a așezat într-un loc unde nu era cale să te întorci nici la dreapta nici la stânga.

²⁷ Măgărița l-a văzut pe Îngerul Domnului și s-a culcat sub Balaam. Balaam s-a aprins de mânie și a bătut măgărița cu un toiag.

²⁸ Domnul a deschis gura măgăriței și ea i-a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut că m-ai bătut de trei ori?”.

²⁹ Balaam i-a zis măgăriței: „Pentru că ți-ai bătut joc de mine; ai noroc că nu am o sabie în mână că acum te-aș ucide”.

³⁰ Măgărița i-a zis lui Balaam: „Nu sunt eu oare măgărița ta pe care ai călărit mereu până în ziua de azi? Am eu oare obicei să-ți fac așa?”. Și el a răspuns: „Nu”.

³¹ Domnul i-a deschis ochii lui Balaam și Balaam l-a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum cu sabia scoasă în mână: s-a plecat și s-a aruncat cu fața la pământ.

³² Îngerul Domnului i-a zis: „Pentru ce ți-ai bătut măgărița de trei ori? Iată, eu am ieșit ca să-ți stau împotrivă, căci drumul duce spre prăpastie înaintea mea.

³³ Măgărița m-a văzut și s-a abătut de trei ori dinaintea mea; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea mea, pe tine te-aș fi omorât iar pe ea aș fi lăsat-o în viață”.

³⁴ Balaam a zis Îngerului Domnului: „Am păcătuît, căci nu știam că te-ai așezat înaintea mea pe drum; și acum, dacă este rău în ochii tăi, mă voi întoarce”.

³⁵ Îngerul Domnului i-a zis lui Balaam: „Mergi cu oamenii aceștia; dar să spui numai cuvintele pe care ți le voi spune eu”. Și Balaam a mers cu căpeteniile lui Balac.

³⁶ Balac a auzit că vine Balaam și i-a ieșit înainte, la Ir-Moab, care este la hotarul Arnonului, la capătul ținutului.

³⁷ Balac i-a zis lui Balaam: „N-am trimis eu oare la tine să te cheme? Pentru ce n-ai venit la mine? Nu pot eu oare să-ți dau cînste?”.

³⁸ Balaam i-a zis lui Balac: „Iată că am venit la tine; acum, nu voi putea să zic nimic: cuvântul pe care Dumnezeu îl va pune în gura mea, pe acela îl voi spune.

³⁹ Balaam a mers cu Balac și au ajuns la Chiriat-Huțot.

⁴⁰ Balac a jertfit boi și oi și a trimis și lui Balaam și căpeteniilor care erau cu el. ⁴¹ Dimineața, Balac l-a luat pe Balaam și au urcat pe Bamot-Baal și a văzut de acolo limita poporului.

23.

¹ Balaam i-a zis lui Balac: „Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte viței și șapte berbeci”.

² Balac a făcut după cum îi spusese Balaam. Balac și Balaam au adus câte un vițel și câte un berbec pe fiecare altar.

³ Balaam i-a zis lui Balac: „Stai lângă arderea ta de tot iar eu voi pleca. Poate că Domnul îmi va ieși în întâmpinare și ceea ce-mi va descoperi, îți voi spune”. Și s-a dus pe o colină golașă.

Oracolul lui Balaam

⁴ Dumnezeu i-a venit în întâmpinare lui Balaam și [acesta] i-a zis: „Am ridicat șapte altare și pe fiecare altar am adus câte un vițel și câte un berbec”.

⁵ Domnul i-a pus un cuvânt în gură lui Balaam și i-a zis: „Întoarce-te la Balac și așa să-i vorbești”.

⁶ Balaam s-a întors la Balac și iată că el stătea lângă arderea lui de tot, el și toate căpeteniile Moabului.

⁷ Balaam și-a rostit parabola sa:

„Din Aram m-a adus Balac, regele Moabului,

de peste munții din răsărit:

«Vino și blestemă pentru mine pe Iacob!

Vino și insultă-l pentru mine pe Israel!».

⁸ Cum să-l blestem pe cel pe care nu-l blestemă Dumnezeu?

Cum să-l insult pe cel pe care nu-l insultă Domnul?

⁹ Îl văd de pe vârful stâncilor,

și de pe coline îl privesc.

Este un popor care locuiește deoparte,

și nu se stabilește între neamuri.

¹⁰ Cine poate să numere pulberea lui Iacob

și să calculeze a patra parte din Israel?

De-aș muri de moartea celor drepti,

și de-ar fi sfârșitul meu ca al lor!”.

Al doilea oracol al lui Balaam

¹¹ Balac i-a zis lui Balaam: „Ce mi-ai făcut? Te-am adus să blestemi pe dușmanul meu și iată că tu-l binecuvântezi!”.

¹² El a răspuns: „Nu trebuie oare să spun ceea ce-mi pune Domnul în gură?”

¹³ Balac i-a zis: „Vino, te rog, cu mine într-un alt loc de unde îl poți vedea. De acolo poți vedea numai o parte din el, dar nu-l vezi în întregime. De acolo să-l blestemi pentru mine”.

¹⁴ L-a adus în câmpia Țofim, spre vârful [muntelui] Pisga; a zidit șapte altare și a adus câte un vițel și un berbec pe fiecare altar.

¹⁵ [Balaam] i-a zis lui Balac: „Stai aici, lângă arderea ta de tot, iar eu mă voi duce înaintea lui [Dumnezeu]”.

¹⁶ Domnul a venit înaintea lui Balaam, i-a pus un cuvânt în gură și a zis: „Întoarce-te la Balac și așa să-i vorbești”.

¹⁷ Balaam a venit la el; și iată că Balac stătea lângă arderea lui de tot și căpeteniile Moabului erau cu el. Balac i-a zis: „Ce ți-a spus Domnul?”.

¹⁸ [Balaam] și-a rostit parabola:

„Scoală-te, Balac, și ascultă!

Pleacă-ți urechea la mine, fiul lui Țipor!

¹⁹ Dumnezeu nu este om ca să mintă,

nici fiu de om ca să-i pară rău.

A spus el și nu a făcut?

A făgăduit el și nu a împlinit?

²⁰ Iată că am primit [poruncă] să binecuvântezez.

El a binecuvântat, iar eu nu pot întoarce.

²¹ El nu vede nelegiuire în Iacob,

nu vede răutate în Israel.

Domnul Dumnezeu lui este cu el,
și aclamație pentru rege este în el.

²² Dumnezeu i-a scos din Egipt,
și este pentru el precum coarnele bivolului.

²³ Magie nu este împotriva lui Iacob,
nici vrăjitorie împotriva lui Israel.
ca atunci când s-a spus despre Iacob și Israel:
«ce [lucruri mari] a făcut Dumnezeu!».

²⁴ Iată poporul [acesta] se scoală ca o leoaică,
și se ridică întocmai ca un leu;
nu se culcă până ce n-a mâncat prada,
și n-a băut sângele celor sfâșiate”.

²⁵ Balac i-a zis lui Balaam: „Dacă nu-l blestemi, măcar să nu-l binecuvântezi!”.

²⁶ Balaam i-a răspuns lui Balac: „Nu ți-am spus că îți voi zice tot ce-mi va spune Domnul? Asta fac”.

Al treilea oracol al lui Balaam

²⁷ Balac i-a zis lui Balaam: „Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate că îi va plăcea lui Dumnezeu și-l vei blestema pentru mine de acolo”.

²⁸ Balac l-a dus pe Balaam pe vârful [muntelui] Peor, care dă spre pustiu.

²⁹ Balaam i-a zis lui Balac: “Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte viței și șapte berbeci!”.

³⁰ Balac a făcut cum îi zisese Balaam și a adus câte un vițel și câte un berbec pe fiecare altar.

24.

¹ Balaam a văzut că era un lucru bun în ochii Domnului să-l binecuvânteze pe Israel și n-a mai mers ca altădată să caute magie, ci și-a întors fața spre pustiu.

² Balaam și-a ridicat ochii și l-a văzut pe Israel așezat după triburile sale. Și Duhul lui Dumnezeu a fost peste el.

³ [Balaam] și-a rostit parabola:

„Oracolul lui Balaam, fiul lui Beor,
oracolul bărbatului cu ochii deschiși,

⁴ oracolul celui care aude cuvintele lui Dumnezeu,
al celui care vede ceea ce lasă să se vadă cel Atotputernic,
al celui care, deși cade, are ochii deschiși:

⁵ “Cât de frumoase sunt corturile tale, Iacobe,
locuințele tale, Israele!

⁶ Ele se întind ca niște văi,
ca niște grădini lângă râu,
ca aloea pe care a sădit-o Domnul,
precum cedrii pe lângă ape.

⁷ Apa lui se revarsă din găleți,

și sămânța lui [se bucură] de ape îmbelșugate.

Regele său se ridică mai presus de Agag

și împărăția se mărește.

⁸ Dumnezeu i-a scos din Egipt,

și este pentru el ca și coarnele bivolului.

El devorează popoarele care se ridică împotriva lui,

le sfărâmă oasele și le frânge săgețile.

⁹ Îndoiaie genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică:

Cine-l va scula?

Binecuvântat este oricine te binecuvântează,

și blestemat este oricine te blestemă!”.

¹⁰ Balac s-a aprins de mânie împotriva lui Balaam; a bătut din palme și i-a zis lui Balaam: „Eu te-am chemat să-mi blestemi dușmanii; și iată că de trei ori tu i-ai binecuvântat!

¹¹ Fugi acum și du-te acasă! Spusesem că-ți voi da cinste, dar Domnul te-a împiedecat [să primești] cinstea”.

¹² Balaam i-a zis lui Balac: „Oare nu le-am spus mesagerilor pe care mi i-ai trimis,

¹³ că dacă mi-ar da Balac chiar și casa lui plină cu argint și cu aur, n-aș putea să încalc cuvântul Domnului și să fac bine sau rău după inima mea. Ceea ce Domnul îmi spune, aceea spun și eu.

¹⁴ Și acum iată că mă duc la poporul meu. Vino și-ți voi arăta ce va face poporul acesta poporului tău după aceste zile”.

¹⁵ [Balaam] și-a rostit parabola:

„Oracolul lui Balaam, fiul lui Beor,

oracolul bărbatului cu ochii deschiși,

¹⁶ oracolul celui care aude cuvintele lui Dumnezeu,

al celui care vede ceea ce lasă să se vadă cel Atotputernic,

al celui care, deși cade, are ochii deschiși:

¹⁷ Îl văd, dar nu acum,

îl privesc, dar nu de aproape.

O stea răsare din Iacob,

un sceptu se ridică din Israel.

Străpunge hotarele Moabului,

și îi nimicește pe toți fiii lui Set.

¹⁸ Va lua în stăpânire Edomul,

și va lua în stăpânire Seirul, dușmanii lui.

Israel va acționa cu putere.

¹⁹ Cel care iese din Iacob îi va nimici pe cei rămași din cetate”.

²⁰ [Balaam] l-a văzut pe Amalec și a rostit parabola sa:

„Amalec este cel dintâi dintre neamuri,

dar sfârșitul lui este distrugerea pentru totdeauna”.

²¹ [Balaam] i-a văzut pe chenei și a rostit parabola sa:

„Locuința ta este veșnică,

și cuibul tău este pus pe stâncă.

²² Dar Cain va fi distrus prin foc,

până ce Asur te va lua captiv”.

²³ [Balaam] și-a rostit parabola:

“Vai! Cine va mai putea trăi

când va face Dumnezeu acestea?

²⁴ Niște corăbii vor veni din Chitim,
îl vor asupri pe Asur,
îl vor asupri pe Eber,
dar și el odată va pieri”.

²⁵ Balaam s-a ridicat, a plecat și s-a întors acasă. Balac a plecat și el pe drumul lui.

25.

La Peor

¹ Pe când Israel locuia în Șitim, poporul a început să se prostitueze cu fetele lui Moab.

² Ele chemau poporul la jertfele dumnezeilor lor. Poporul a mâncat și s-a închinat înaintea dumnezeilor lor.

³ Israel a aderat la Baal-Peor și Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel.

⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Ia toate căpeteniile poporului și spânzură-le înaintea Domnului, în fața soarelui, ca să se întoarcă de la Israel mânia aprinsă a Domnului”.

⁵ Moise le-a zis judecătorilor lui Israel: „Fiecare dintre voi să-i ucidă pe aceia dintre ai lui care au aderat la Baal-Peor”.

⁶ Și iată că un bărbat dintre fiii lui Israel a venit și a adus la frații lui o madianită, sub ochii lui Moise și sub ochii întregii adunări a fiilor lui Israel, iar ei plângeau la ușa cortului întâlnirii.

⁷ A văzut Pinhas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, s-a ridicat din mijlocul adunării și a luat o sulică în mână.

⁸ S-a dus după omul din Israel până în cort, i-a străpuns pe amândoi – și pe bărbatul din Israel și pe femeie – prin pânțele. Și a încetat pedeapsa de la fiii lui Israel.

⁹ Cei care au murit din cauza pedepsei au fost douăzeci și patru de mii.

¹⁰ Domnul i-a zis lui Moise:

¹¹ „Pinhas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a întors mânia mea de la fiii lui Israel, fiind plin de râvnă pentru mine în mijlocul lor și nu i-am nimicit pe fiii lui Israel în gelozia mea.

¹² De aceea să-i spui că închei cu el legământul meu de pace.

¹³ Acesta va fi pentru el și pentru descendența lui după el legământul unei preoții veșnice pentru că a avut râvnă pentru Dumnezeu lui și a făcut ispășire pentru fiii lui Israel”.

¹⁴ Numele bărbatului din Israel care a fost lovit împreună cu madianita era Zimri, fiul lui Salu. El era căpetenia casei părintești a lui Simeon.

¹⁵ Numele femeii madianite care a fost lovită, era Cozbi, fiica lui Țur, căpetenia triburilor casei părintești: el era din Madian.

¹⁶ Domnul i-a vorbit lui Moise:

¹⁷ „Hărțuie-i pe madianiți și lovește-i;

¹⁸ căci și ei v-au hărțuit, amăgindu-vă prin vicleșugurile lor prin cele legate de

Peor și de Cozbi, fiica unei căpetenii din Madian, sora lor, care a fost lovită în ziua pedepsei pentru cele legate de Peor.

26.

Recensământul

¹ Domnul le-a zis lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron:

² „Faceți recensământul întregii adunări a fiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după casele părinților lor, a

tuturor celor care pot ieși la luptă în Israel.

³ Moise și preotul Eleazar le-au vorbit în stepele Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului și le-au zis:

⁴ „[Să se facă numărătoarea], de la douăzeci de ani în sus, cum îi poruncise Domnul lui Moise. Fiii lui Israel care au ieșit din țara Egiptului erau:

⁵ Ruben, întâiul născut al lui Israel. Fiii lui Ruben au fost: din Enoh, familia lui Enoh; din Palu, familia lui Palu;

⁶ din Hețron, familia lui Hețron; din Carmi, familia lui Carmi.

⁷ Acestea sunt familiile fiilor lui Ruben. Cei numărați au fost patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci.

⁸ Fiii lui Palu au fost: Eliab.

⁹ Fiii lui Eliab au fost: Nemuel, Datan și Abiram. Datan și Abiram erau chemați ai adunării care s-au răzvrătit împotriva lui Moise și Aaron, în ceata lui Core, când s-au răzvrătit împotriva Domnului.

¹⁰ Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit împreună cu Core, când a ceata lui și când focul i-a devorat pe cei două sute cincizeci de oameni. Și au fost un semn.

¹¹ Fiii lui Core n-au murit.

¹² Fiii lui Simeon, după familiile lor: din Nemuel, familia lui Nemuel; din Iamin, familia lui Iamin; din Iachin, familia lui Iachin;

¹³ din Zerah, familia lui Zerah; din Saul, familia lui Saul.

¹⁴ Acestea sunt familiile fiilor lui Simeon: douăzeci și două de mii două sute.

¹⁵ Fiii lui Gad, după familiile lor: din Țefon, familia lui Țefon; din Haghi, familia lui Haghi; din Șuni, familia lui Șuni;

¹⁶ din Ozni, familia lui Ozni; din Eri, familia lui Eri;

¹⁷ din Arod, familia lui Arod; din Areli, familia areleilor.

¹⁸ Acestea sunt familiile fiilor lui Gad. Cei numărați au fost patruzeci de mii cinci sute.

¹⁹ Fiii lui Iuda: Er și Onan; dar Er și Onan au murit în țara Canaanului.

²⁰ Fiii lui Iuda, după familiile lor au fost: din Șela, familia lui Șela; din Pereț, familia lui Pereț; din Zerah, familia lui Zerah.

²¹ Fiii lui Pereț au fost: din Hețron, familia lui Hețron; din Hamul, familia lui Hamul.

²² Acestea sunt familiile fiilor lui Iuda. Cei numărați au fost șaptezeci și șase de mii cinci sute.

²³ Fiii lui Isahar, după familiile lor au fost: din Tola, familia lui Tola; din Puva, familia lui Puva;

²⁴ din Iașub, familia lui Iașub; din Șimron, familia lui Șimron.

²⁵ Acestea sunt familiile fiilor lui Isahar. Cei numărați au fost șaiszeci și patru de mii trei sute.

²⁶ Fiii lui Zabulon, după familiile lor, au fost: din Sered, familia lui Sered; din Elon, familia lui Elon; din Iahleel, familia lui Iahleel.

²⁷ Acestea sunt familiile fiilor lui Zabulon. Cei numărați au fost șaiszeci de mii cinci sute.

²⁸ Fiii lui Iosif, după familiile lor, au fost: Manase și Efraim.

²⁹ Fiii lui Manase au fost: din Machir, familia lui Machir. Machir l-a născut pe Galaad. Din Galaad familia lui Galaad.

³⁰ Aceștia sunt fii lui Galaad: din Iezer, familia lui Iezer; din Helec, familia lui Helec;

³¹ din Asriel, familia lui Asriel; din Șehem, familia lui Șehem;

³² din Șemida, familia lui Șemida; din Hefer, familia lui Hefer.

³³ Țelofhad, fiul lui Hefer, n-a avut fii, ci numai fiice. Numele fiicelor lui Țelofhad au fost: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

³⁴ Acestea sunt familiile fiilor lui Manase. Cei numărați au fost cincizeci și două de mii șapte sute.

³⁵ Aceștia sunt fiii lui Efraim, după familiile lor: din Șutelah, familia lui Șutelah; din Becher, familia lui Becher; din Tahan, familia lui Tahan.

- ³⁶ Aceștia sunt fii lui Șutelah: din Eran, familia lui Eran.
- ³⁷ Acestea sunt familiile fiilor lui Efraim. Cei numărați au fost treizeci și două de mii cinci sute. Aceștia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor.
- ³⁸ Fiii lui Beniamin, după familiile lor au fost: din Bela, familia lui Bela; din Așbel, familia lui Așbel; din Ahiram, familia lui Ahiram;
- ³⁹ din Șefufam, familia lui Șefufam; din Hufam, familia lui Hufam.
- ⁴⁰ Fiii lui Bela au fost: Ard și Naaman. [Din Ard], familia lui Ard; din Naaman, familia lui Naaman.
- ⁴¹ Aceștia sunt fiii lui Beniamin, după familiile lor. Cei numărați au fost patruzeci și cinci de mii șase sute.
- ⁴² Aceștia sunt fiii lui Dan, după familiile lor: din Șuham, familia lui Șuham. Acestea sunt familiile lui Dan, după familiile lor.
- ⁴³ Toate familiile lui Șuham, cei numărați au fost șaizeci și patru de mii patru sute.
- ⁴⁴ Fiii lui Așer, după familiile lor au fost: din Imna, familia lui Imna; din Ișvi, familia lui Ișvi; din Beria, familia lui Beria.
- ⁴⁵ Din fiii lui Beria: din Heber, familia lui Heber; din Malchiel, familia lui Malchiel.
- ⁴⁶ Numele fiicei lui Așer era Serah.
- ⁴⁷ Acestea sunt familiile fiilor lui Așer; cei numărați au fost cincizeci și trei de mii patru sute.
- ⁴⁸ Fiii lui Neftali, după familiile lor, au fost: din Iașteel, familia lui Iașteel; din Guni, familia lui Guni;
- ⁴⁹ din Iețer, familia lui Iețer; din Șilem, familia lui Șilem.
- ⁵⁰ Acestea sunt familiile fiilor lui Neftali, după familiile lor; cei numărați au fost patruzeci și cinci de mii patru sute.
- ⁵¹ Aceștia sunt cei numărați dintre fiii lui Israel: șase sute una mii șapte sute treizeci.
- ⁵² Domnul i-a vorbit lui Moise:
- ⁵³ „Acestora să li se împartă țara ca moștenire, după numărul numelor.
- ⁵⁴ Celor ce sunt mai mulți, să le dai moștenire mai mare și celor care sunt mai puțini să le dai moștenire mai mică: fiecăruia să-i fie dată moștenirea lui după cei numărați ai săi.
- ⁵⁵ Dar împărțirea țării să se facă prin tragere la sorți: după numele triburilor părinților lor să o moștenească.
- ⁵⁶ Țara să fie împărțită prin sorți între cei care sunt mai mulți și cei care sunt mai puțini.

Recensământul leviților

- ⁵⁷ Aceștia sunt cei numărați dintre fiii lui Levi după familiile lor: din Gherșon, familia lui Gherșon; din Chehat, familia lui Chehat; din Merari, familia lui Merari.
- ⁵⁸ Iată familiile lui Levi: familia lui Libni, familia lui Hebron, familia lui Mahli, familia lui Muși și familia lui Core. Chehat l-a născut pe Amram.
- ⁵⁹ Numele soției lui Amram era Iochebed, fiica lui Levi, care i s-a născut lui Levi în Egipt; ea i-a născut lui Amram pe Aaron, pe Moise și pe Miriam, sora lor.
- ⁶⁰ Lui Aaron i s-au născut: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.
- ⁶¹ Nadab și Abihu au murit când au adus foc străin înaintea Domnului.
- ⁶² Cei numărați au fost douăzeci și trei de mii, toți cei de parte bărbătească de la o lună în sus, pentru că ei nu au fost numărați printre fiii lui Israel și pentru că nu li s-a dat moștenire printre fiii lui Israel.
- ⁶³ Aceștia sunt cei numărați de Moise și Eleazar, preotul, care i-au numărat pe fiii lui Israel în stepele Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.
- ⁶⁴ Între ei, nu era niciunul dintre cei numărați de Moise și Aaron, preotul, care-i număraseră pe fiii lui Israel în pustiu Sinai.
- ⁶⁵ Căci Domnul zisese: „Vor muri în pustiu și nu va rămâne niciunul dintre ei, în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosue, fiul

lui Nun”.

27.

Drepturi la moștenire al femeilor

¹ S-au apropiat fiicele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif. Numele fiicelor sale erau: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

² Au stat înaintea lui Moise, înaintea lui Eleazar, preotul, înaintea căpeteniilor și înaintea întregii adunări, la ușa cortului întâlnirii și au zis:

³ “Tatăl nostru a murit în pustiu; el nu era în mijlocul cetei celor ce s-au strâns împotriva Domnului în ceata lui Core, ci a murit în păcatul lui și n-a avut fii.

⁴ Pentru ce să se piardă numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui pentru că n-a avut fii? Dă-ne și nouă moștenire între frații tatălui nostru!”.

⁵ Moise a dus cererea lor înaintea Domnului.

⁶ Domnul i-a zis lui Moise:

⁷ „Fiicele lui Țelofhad vorbesc corect. Dă-le ca moștenire o proprietate între frații tatălui lor și să treci asupra lor moștenirea tatălui lor.

⁸ Fiilor lui Israel să le spui: «Când un om moare fără să aibă vreun fiu, să treceți moștenirea lui fiicei sale.

⁹ Dacă n-are nicio fiică, să dați moștenirea lui fraților lui.

¹⁰ Dacă n-are nici frați, să dați moștenirea lui fraților tatălui său.

¹¹ Și dacă nu există nici frați de-ai tatălui său, să dați moștenirea lui rudei celei mai apropiate din familia lui și ea s-o stăpânească». Aceasta să fie pentru fiii lui Israel o hotărâre de drept, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

Iosue, succesorul lui Moise

¹² Domnul i-a zis lui Moise: „Urcă pe muntele acesta Abarim și privește țara pe care o dau fiilor lui Israel.

¹³ S-o privești, dar și tu vei fi adăugat la poporul tău, cum a fost adăugat Aaron, fratele tău;

¹⁴ pentru că v-ați răzvrătit împotriva cuvântului meu în pustiu Sin, la răzvrătirea adunării, în loc să mă sfințiți prin apă înaintea lor. Acestea sunt apele de la Mariba, din Cadeș, în pustiu Sin.

¹⁵ Moise i-a vorbit Domnului:

¹⁶ „Domnul Dumnezeul duhurilor [care însuflețesc] pe toți oamenii să rânduiască un om peste adunare

¹⁷ care să iasă înaintea lor și să intre înaintea lor, care să-i scoată și să-i ducă înăuntru, pentru ca adunarea Domnului să nu fie ca o turmă care nu are păstor”.

¹⁸ Domnul i-a zis lui Moise: “Ia-l pe Iosue, fiul lui Nun, bărbat cu duh într-însul, și să-ți pui mâna peste el.

¹⁹ Să-l pui să stea înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări și să-i dai porunci înaintea lor.

²⁰ Pune deasupra lui din puterea ta, pentru ca toată adunarea fiilor lui Israel să-l asculte.

²¹ El să stea înaintea lui Eleazar, preotul, care să întrebe pentru el prin judecata *Urim* înaintea Domnului: după cuvântul lui să iasă și după cuvântul lui să intre, el și toți fiii lui Israel și toată adunarea.

²³ Moise a făcut cum i-a poruncit Domnul și l-a pus să stea pe Iosue în fața lui Eleazar, preotul, și în fața întregii adunări.

²⁴ Și-a pus mâniile peste el și i-a dat porunci, cum spusese Domnul prin Moise.

Precizări cu privire la jertfe

¹ Domnul i-a zis lui Moise:

² „Poruncește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Să aveți grijă să-mi aduceți la timpul hotărât darul meu, pâinea mea, jertfele mele prin foc de mireasmă plăcută».

a) jertfele cotidiene

³ Spune-le: „Aceasta să fie jertfa prin foc pe care să o aduceți Domnului: doi miei de un an fără cusur în fiecare zi ca ardere de tot permanentă.

⁴ Să aduci un miel dimineața și celălalt miel seara.

⁵ Și ca ofrandă, a zecea parte dintr-o *efă* de făină aleasă frământată cu un sfert de *hin* de untdelemn de măsline zdrobite.

⁶ Aceasta este arderea de tot permanentă stabilită pe muntele Sinai, mireasmă plăcută, jertfă prin foc pentru Domnul.

⁷ Jertfa sa de băutură să fie de un sfert de *hin* pentru un miel. Să faci în sanctuar libațiunea, băutură tare pentru Domnul.

⁸ Al doilea miel să-l aduci seara, cu aceeași ofrandă ca dimineața și cu același dar de băutură, ca jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului.

b) Sabatul

⁹ În ziua Sabatului, [să aduceți] doi miei de un an fără cusur și ca ofrandă, două zecimi [dintr-o *efă*] de făină aleasă, frământată cu untdelemn, împreună cu jertfa sa de băutură.

¹⁰ Aceasta este arderea de tot pentru fiecare zi de sabbat, în afară de arderea de tot permanentă și jertfa ei de băutură.

c) Luna nouă

¹¹ La începutul lunilor voastre, să aduceți ca ardere de tot Domnului doi viței, un berbec și șapte miei de un an fără cusur.

¹² Trei zecimi [dintr-o *efă*] de făină aleasă frământată cu untdelemn ca ofrandă pentru un vițel, și două zecimi [dintr-o *efă*] de făină aleasă frământată cu untdelemn ca ofrandă pentru un berbec.

¹³ Câte o zecime [dintr-o *efă*] de făină aleasă frământată cu untdelemn ca ofrandă pentru un miel. Aceasta este o ardere de tot, mireasmă plăcută, jertfă prin foc pentru Domnul.

¹⁴ Și jertfele de băutură să fie de o jumătate dintr-un *hin* de vin pentru un vițel, a treia parte dintr-un *hin* pentru un berbec și un sfert de *hin* pentru un miel. Aceasta este arderea de tot pentru luna nouă, în fiecare lună, pentru lunile anului.

¹⁵ Să se aducă Domnului un țap ca jertfă pentru păcat, pe lângă arderea de tot permanentă și jertfa sa de băutură.

d) Paștele și azimele

¹⁶ În luna întâi, în ziua a paisprezecea a lunii, este Paștele Domnului.

¹⁷ În ziua a cincisprezecea a acestei luni este sărbătoare: timp de șapte zile să se mănânce azime.

¹⁸ În ziua întâi să fie o convocare sfântă: să nu faceți nici o lucrare servilă.

¹⁹ Să aduceți jertfă prin foc, ardere de tot Domnului, doi viței, un berbec și șapte miei de un an fără cusur.

²⁰ Să aduceți ofranda lor făină aleasă frământată cu untdelemn: trei zecimi [dintr-o *efă*] pentru un vițel, două zecimi pentru un berbec,

²¹ și câte o zecime pentru fiecare dintre cei șapte miei.

²² [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat ca să se facă ispășire pentru voi.

²³ Să aduceți aceste [jertfe], în afară de arderea de tot de dimineață, care este o ardere de tot permanentă.

²⁴ Să le aduceți în fiecare zi, timp de șapte zile, pâinea jertfei prin foc, mireasmă plăcută Domnului. Să fie aduse pe lângă arderea de tot permanentă și jertfa ei de băutură.

²⁵ În ziua a șaptea să aveți o convocare sfântă: să nu faceți nicio lucrare servilă.

e) sărbătoarea săptămânilor

²⁶ În ziua celor dintâi roade, când veți aduce ofrandă nouă Domnului la [sărbătoarea] săptămânilor, să aveți o convocare sfântă; să nu faceți nici o lucrare servilă.

²⁷ Să aduceți ca ardere de tot, mireasmă plăcută Domnului, doi viței, un berbec, și șapte miei de un an.

²⁸ Să aduceți ofranda lor făină aleasă frământată cu untdelemn, câte trei zecimi [dintr-o *efā*] pentru un vițel, două zecimi pentru berbec,

²⁹ și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

³⁰ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat ca să se facă ispășire pentru voi.

³¹ Să aduceți aceste [jertfe], în afara de arderea de tot permanentă și ofranda ei. Să fie fără cusur împreună cu jertfele lor de băutură.

29.

f) sărbătoarea sunatului din trâmbiță

¹ În luna a șaptea, în prima zi a lunii, să aveți o convocare sfântă: să nu faceți nicio lucrare servilă. Să fie pentru voi o zi a sunatului [din trâmbiță].

² Să aduceți ca ardere de tot, mireasmă plăcută Domnului, un vițel, un berbec, și șapte miei de un an fără cusur.

³ Să aduceți ofranda lor făină aleasă frământată cu untdelemn, câte trei zecimi [dintr-o *efā*] pentru un vițel, două zecimi pentru berbec,

⁴ și o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

⁵ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat ca să se facă ispășire pentru voi.

⁶ [Să le aduceți] în afară de arderea de tot pentru lună nouă și ofranda ei și în afară de arderea de tot permanentă, darul ei de mâncare și jertfele lor de băutură, după legea lor, mireasmă plăcută, jertfă prin foc pentru Domnul.

g) Ziua ispășirii

⁷ În ziua a zecea a acestei luni a șaptea, să aveți o convocare sfântă și să vă smeriți sufletele. Să nu faceți nicio lucrare.

⁸ Să aduceți ca ardere de tot, mireasmă plăcută Domnului, un vițel, un berbec și șapte miei de un an fără cusur.

⁹ [Să aduceți] ofranda lor făină aleasă frământată cu untdelemn, câte trei zecimi [dintr-o *efā*] pentru un vițel, două zecimi pentru un berbec,

¹⁰ și câte o zecime pentru fiecare din cei șapte miei.

¹¹ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de jertfa pentru păcat din [ziua] ispășirii și, în afară de arderea de tot permanentă și ofranda ei, și jertfele lor de băutură.

h) sărbătoarea corturilor

¹² În ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți o convocare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare servilă. Să faceți o sărbătoare pentru Domnul, timp de șapte zile.

¹³ Să aduceți ca ardere de tot, jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului, treisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an. Să fie fără cusur.

¹⁴ [Să aduceți] ofrandele lor făină aleasă frământată cu untdelemn, [dintr-o *efā*] pentru fiecare din cei treisprezece viței, două zecimi pentru fiecare din cei doi berbeci,

- ¹⁵ și câte o zecime pentru fiecare din cei paisprezece miei.
- ¹⁶ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ¹⁷ A doua zi, [să aduceți] doisprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an fără cusur,
- ¹⁸ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după lege.
- ¹⁹ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfele lor de băutură.
- ²⁰ A treia zi, [să aduceți] unsprezece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an fără cusur,
- ²¹ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după lege.
- ²² [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ²³ A patra zi, [să aduceți] zece viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an fără cusur,
- ²⁴ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după lege.
- ²⁵ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ²⁶ În ziua a cincea, [să aduceți] nouă viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an fără cusur,
- ²⁷ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după lege.
- ²⁸ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ²⁹ În ziua a șasea, [să aduceți] opt viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an fără cusur,
- ³⁰ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după lege.
- ³¹ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ³² În ziua a șaptea, [să aduceți] șapte viței, doi berbeci și paisprezece miei de un an fără cusur,
- ³³ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru viței, berbeci și miei, după numărul lor, după legea lor.
- ³⁴ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ³⁵ În ziua a opta, să aveți o adunare de sărbătoare. Să nu faceți nici o lucrare servilă.
- ³⁶ Să aduceți ca ardere de tot, jertfă prin foc, mireasmă plăcută Domnului, un vițel, un berbec și șapte miei de un an fără cusur,
- ³⁷ cu ofranda lor și jertfele lor de băutură pentru vițel, berbec și miei, după numărul lor, după lege.
- ³⁸ [Să aduceți] un țap ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea de tot permanentă, ofranda ei și jertfa ei de băutură.
- ³⁹ Acestea să le aduceți Domnului la timpurile lor stabilite, în afară de voturile voastre, de darurile voastre de bunăvoie pentru arderile voastre de tot, pentru ofrandele voastre, pentru jertfele voastre de băutură și pentru jertfele voastre de împăcare.
- 30.
- ¹ Moise le-a vorbit fiilor lui Israel după cum i-a poruncit Domnul.

Lege cu privire la voturi

- ² Moise le-a vorbit căpeteniilor triburilor fiilor lui Israel: „Aceasta poruncește Domnul:
- ³ Când cineva face un vot Domnului sau se leagă cu un jurământ, să nu-și calce cuvântul, ci să facă tot după cum a ieșit din gura sa.
- ⁴ Când o femeie face un vot Domnului și se leagă în casa tatălui ei, în tinerețea ei
- ⁵ și tatăl ei aude de votul ei și de obligația cu care și-a legat sufletul, și tatăl ei tace față de ea, toate voturile ei rămân în picioare și orice obligație cu care și-a legat sufletul rămâne în picioare.

- ⁶ Dar dacă tatăl ei o oprește în ziua când aude de toate voturile și de toate obligațiile cu care și-a legat sufletul, [acestea] nu rămân în picioare. Domnul o va ierta pentru că tatăl ei a oprit-o.
- ⁷ Când se mărită și votul ei și promisiunea rostită cu ușurință cu buzele ei prin care și-a legat sufletul sunt încă asupra ei,
- ⁸ și soțul ei aude și, în ziua în care aude, tace față de ea, rămâne în picioare votul ei și toate obligațiile cu care și-a legat sufletul rămân în picioare.
- ⁹ Dar în ziua când soțul ei aude și o oprește, desființează votul ei care este asupra ei și promisiunea rostită cu ușurință cu buzele ei prin care și-a legat sufletul. Și Domnul o va ierta.
- ¹⁰ Votul unei văduve sau despărțite, orice [obligație] prin care și-a legat sufletul, rămâne asupra ei.
- ¹¹ Când [o femeie], fiind încă în casa soțului ei, face un vot sau își leagă sufletul printr-un jurământ
- ¹² și soțul ei aude, tace față de ea și nu o oprește, rămân în picioare toate voturile și toate obligațiile prin care și-a legat sufletul.
- ¹³ Dar dacă soțul ei le desființează în ziua când aude tot ceea ce a ieșit de pe buzele ei cu privire la votul ei sau la [obligația] cu care și-a legat sufletul, nu rămân în picioare: soțul ei le-a desființat. Domnul o va ierta.
- ¹⁴ Orice vot și orice jurământ cu care se leagă ca să-și smerească sufletul, soțul ei îl face să stea în picioare, soțul ei îl desființează.
- ¹⁵ Dacă soțul ei tace față de ea de la o zi la alta, rămân în picioare toate voturile ei și toate obligațiile care sunt asupra ei. Rămân în picioare pentru că a tăcut față de ea în ziua în care el a auzit.
- ¹⁶ Dar dacă le desființează după ce a auzit, va purta vinovăția ei”.
- ¹⁷ Acestea sunt hotărârile pe care le-a poruncit Domnul lui Moise [cu privire la] soț și soția sa, tatăl și fiica sa în tinerețea ei când încă mai este în casa tatălui ei.

31.

Războiul împotriva lui Madian

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ² „Răzună-i pe fiii lui Israel împotriva madianiților. După aceea vei fi adăugat la poporul tău”.
- ³ Moise a vorbit poporului: „Înarmați dintre voi bărbați pentru război ca să meargă împotriva lui Madian și să aducă răzbunarea Domnului împotriva lui Madian.
- ⁴ Să trimiteți la război câte o mie pentru fiecare trib din toate triburile lui Israel.
- ⁵ Au luat dintre miile lui Israel câte o mie de fiecare trib: douăsprezece mii înarmați pentru război.
- ⁶ Moise i-a trimis la război câte o mie de fiecare trib, pe ei și pe Pinhas, fiul lui Eleazar, preotul, care avea instrumentele sfinte și trâmbițele pentru alarmă în mâna lui.
- ⁷ Au luptat împotriva lui Madian, așa cum i-a poruncit Domnul lui Moise, și i-au ucis pe toți cei de parte bărbătească.
- ⁸ I-au omorât pe regii lui Madian împreună cu toți cei căzuți ai lor: pe Evi, pe Rechem, pe Țur, pe Hur și pe Reba, cei cinci regi ai lui Madian. L-au ucis cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor.
- ⁹ Fiii lui Israel au luat captive femeile lui Madian, copiii lor mici. Au prădat toate animalele lor, toate turmele lor și toate bogățiile lor.
- ¹⁰ Toate cetățile lor în care locuiau și toate împrejurimile lor le-au ars în foc.
- ¹¹ Au luat toată prada și toată captura de oameni și de animale.
- ¹² Au adus la Moise și la Eleazar, preotul, și la adunarea fiilor lui Israel – pe cei captivi, captura, prada – în tabără, care era în stepele Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.

Masacrarea femeilor și purificarea capturii

- ¹³ Moise, preotul Eleazar și toate căpeteniile adunării au ieșit în fața lor, în afara taberei.
- ¹⁴ Moise s-a mâniat pe supraveghetorii oștirii, pe căpeteniile peste o mie și pe căpeteniile peste o sută, care veneau de la război, de la luptă.
- ¹⁵ El le-a zis: „Ați lăsat în viață toate femeile?
- ¹⁶ Iată, ele sunt acelea care, după cuvântul lui Balaam, i-au făcut pe fiii lui Israel să păcătuiască împotriva Domnului, în cele legate de Peor, făcând să fie o pedeapsă peste comunitatea Domnului.
- ¹⁷ Acum, ucideți orice copil de parte bărbătească și ucideți orice femeie care a cunoscut un bărbat culcându-se cu el.
- ¹⁸ Dar orice fată care nu a cunoscut patul vreunui bărbat, lăsați-o în viață pentru voi.
- ¹⁹ Dar voi, rămâneți timp de șapte zile în afara taberei; oricine a ucis pe cineva sau s-a atins de vreun căzut, să se purifice în ziua a treia și în ziua a șaptea, voi și cei captivi ai voștri.
- ²⁰ Purificați orice haină, orice lucru din piele, orice este făcut din păr de capră, și orice instrument din lemn.
- ²¹ Preotul Eleazar a zis bărbaților de război care fuseseră la luptă: „Aceasta este hotărârea legii pe care Domnul i-a poruncit-o lui Moise:
- ²² Aurul, argintul, bronzul, fierul, cositorul și plumbul,
- ²³ orice lucru care suportă focul să-l treceți prin foc ca să se purifice, numai să fie curățit cu apa de purificare. Și orice lucru care nu suportă focul, să-l treceți prin apă.
- ²⁴ Să vă spălați hainele în ziua a șaptea și veți fi curați. După aceea să veniți în tabără”.

Împărțirea prăzii

- ²⁵ Domnul i-a zis lui Moise:
- ²⁶ „Fă calculul capturii, al celor luați captivi dintre oameni și dintre animale, tu și Eleazar, preotul, și căpeteniile triburilor adunării.
- ²⁷ Împarte prada între luptătorii care s-au dus la război și între toată adunarea.
- ²⁸ Să iei o dare pentru Domnul de la oamenii care au fost la luptă și care au ieșit la război: un suflet la cinci sute dintre oameni, dintre vite, dintre măgari și dintre oi.
- ²⁹ Să luați din jumătatea cuvenită lor și să o dai preotului Eleazar ca dar ridicat pentru Domnul.
- ³⁰ Din jumătatea cuvenită fiilor lui Israel să iei unul din cincizeci, dintre oameni, dintre vite, dintre măgari și dintre oi, din toate animalele. Să le dai leviților care păzesc cele ce sunt de păzit în sanctuarul Domnului.
- ³¹ Moise și preotul Eleazar au făcut după cum îi poruncise Domnul lui Moise.
- ³² Captura care a rămas din prada pe care o luaseră oamenii de război era: șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi,
- ³³ șaptezeci și două de mii de vite,
- ³⁴ șaizeci și una de mii de măgari.
- ³⁵ Iar femeile care nu au cunoscut patul vreunui bărbat, toate erau treizeci și două de mii.
- ³⁶ Jumătatea care era partea celor care ieșiseră la război a fost în număr de trei sute treizeci și șapte de mii de oi.
- ³⁷ Iar darea pentru Domnul dintre oi a fost de șase sute șaptezeci și cinci;
- ³⁸ Vitele au fost treizeci și șase de mii; iar darea pentru Domnul a fost de șaptezeci și două.
- ³⁹ Măgarii au fost treizeci de mii cinci sute, iar darea pentru Domnul a fost șaizeci și unu.
- ⁴⁰ Oamenii au fost șaisprezece mii; iar darea pentru Domnul a fost treizeci și două de suflete.

- 41 Moise a dat darea pentru darul ridicat lui Eleazar, preotul, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.
- 42 Jumătatea cuvenită fiilor lui Israel pe care o împărțise Moise de la bărbații care fuseseră la război,
- 43 și care era partea adunării, a fost de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,
- 44 treizeci și șase de mii de vite,
- 45 treizeci de mii cinci sute de măgari,
- 46 și șaisprezece mii de oameni.
- 47 Din jumătatea cuvenită fiilor lui Israel, Moise a luat unul din cincizeci dintre oameni și dintre animale și le-a dat leviților care păzesc cele ce sunt de păzit la sanctuarul Domnului, după cum îi poruncise Domnul lui Moise.
- 48 S-au apropiat de Moise supraveghetorii care erau peste miile oștirii, căpetenii peste o mie și căpetenii peste o sută.
- 49 I-au zis lui Moise: „Slujitorii tăi au făcut calculul bărbaților de război care au fost sub mâna noastră și nu lipsește niciunul dintre noi.
- 50 Aducem ca dar Domnului fiecare ce a găsit: obiecte de aur, podoabe, lăntișoare, brățări, inele, cercei ca să se facă ispășire pentru sufletele noastre înaintea Domnului.
- 51 Moise și preotul Eleazar au luat de la ei toate obiectele făcute din aur.
- 52 Tot aurul pentru darul ridicat pe care l-au oferit Domnului a fost: șaisprezece mii șapte sute cincizeci de sicli de la căpeteniile peste o mie și de la căpeteniile peste o sută.
- 53 Oamenii de război prădaseră fiecare pentru sine.
- 54 Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile peste o mie și peste o sută și l-au adus în cortul întâlnirii ca memorial pentru fiii lui Israel înaintea Domnului.

32.

Ruben și Gad în Transiordania

- 1 Fiii lui Ruben și fiii lui Gad aveau o mare mulțime de animale și au văzut că țara lui Iazer și țara Galaadului erau un loc bun pentru animale.
- 2 Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au venit la Moise, la preotul Eleazar și la căpeteniile adunării și le-au zis:
- 3 “Atarot, Dibon, Iazer, Nimra, Heșbon, Eleale, Șebam, Nebo și Beon,
- 4 țara pe care a lovit-o Domnul înaintea adunării lui Israel, este un loc bun pentru animale. Și slujitorii tăi au vite”.
- 5 Au spus: „Dacă am aflat bunăvoință în ochii tăi, să fie dat ținutul aceasta slujitorilor tăi spre a-l stăpâni. Nu ne trece dincolo de Iordan”.
- 6 Moise le-a spus fiilor lui Gad și fiilor lui Ruben: „Frații voștri să meargă la război și voi să rămâneți aici?
- 7 Pentru ce vreți să descurajați inima fiilor lui Israel și să-i faceți să nu treacă în țara pe care le-o dă Domnul?
- 8 Așa au făcut și părinții voștri când i-am trimis din Cadeș-Barnea să vadă țara.
- 9 S-au dus până la valea Eșcol; au văzut țara și au descurajat inima fiilor lui Israel ca să nu intre în țara pe care le-o dă Domnul.
- 10 Domnul s-a aprins de mânie în ziua aceea și a jurat zicând:
- 11 Oamenii care au ieșit din Egipt, de la douăzeci de ani în sus, nu vor vedea țara pe care am jurat că o voi da lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob, căci nu m-au urmat pe deplin,
- 12 în afară de Caleb, fiul lui Iefune, chenezeul, și Iosue, fiul lui Nun, care l-au urmat pe Domnul pe deplin.
- 13 Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a făcut să rățăcească în pustiu timp de patruzeci de ani până s-a săvârșit generația care a făcut răul înaintea Domnului.
- 14 Și iată că voi vă ridicați după părinții voștri, urmași de oameni păcătoși, ca să sporiiți și mai mult mânia Domnului împotriva

lui Israel.

¹⁵ Căci dacă vă întoarceți de la el, îl va mai lăsa în pustiu și veți face să piară tot poporul acesta”.

¹⁶ Ei s-au apropiat [de Moise] și i-au zis: „Vom face staule pentru oile și turmele noastre aici și cetăți pentru copiii noștri.

¹⁷ Noi însă ne vom înarma repede înaintea fiilor lui Israel până vor ajunge la locurile lor. Copiii noștri vor locui în cetățile întărite [apărați] de locuitorii țării.

¹⁸ Nu ne vom întoarce la casele noastre până când fiecare dintre fiii lui Israel nu va fi luat în stăpânirea proprietatea sa.

¹⁹ Noi nu vom avea moștenire cu ei dincolo de Iordan și mai departe pentru că moștenirea noastră ne-a revenit dincoace de Iordan, spre est”.

²⁰ Moise le-a zis: „Dacă faceți lucrul acesta, dacă vă înarmați înaintea Domnului pentru luptă,

²¹ dacă toți cei înarmați dintre voi vor trece Iordanul înaintea Domnului până ce îi va izgoni pe dușmanii săi dinaintea sa

²² și țara va fi supusă înaintea Domnului, și abia după aceea vă veți întoarce, veți fi nevinovați înaintea Domnului și înaintea lui Israel: țara aceasta va fi a voastră ca moștenire înaintea Domnului.

²³ Dar dacă nu faceți așa, păcătuți împotriva Domnului. Și, să știți că păcatul vostru vă va ajunge.

²⁴ Construiți-vă cetăți pentru copiii voștri și staule pentru turmele voastre. Și faceți ce ați spus cu gura voastră”.

²⁵ Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au zis lui Moise: „Slujitorii tăi vor face așa cum poruncește domnul meu.

²⁶ Copii noștri, soțiile noastre, turmele noastre și toate animalele noastre vor rămâne în cetățile Galaadului;

²⁷ iar slujitorii tăi, toți înarmați pentru război, vor merge înaintea Domnului la luptă, așa cum zice domnul meu”.

²⁸ Moise a dat porunci cu privire la ei preotului Eleazar, lui Iosue, fiul lui Nun, și capilor familiilor din triburile fiilor lui Israel.

²⁹ Moise le-a zis: „Dacă fiii lui Gad și fiii lui Ruben trec cu voi Iordanul, înarmați cu toții înaintea Domnului pentru luptă, după ce țara va fi supusă înaintea voastră, să le dați ținutul Galaadului ca proprietate.

³⁰ Dar dacă nu trec înarmați împreună cu voi, să aibă proprietate în mijlocul vostru, în țara Canaanului”.

³¹ Fiii lui Gad și fiii lui Ruben au răspuns: „Ceea ce zice Domnul slujitorilor tăi, aceea vom face.

³² Vom trece înarmați înaintea Domnului în țara Canaanului; dar proprietatea moștenirii noastre să fie dincoace de Iordan”.

³³ Moise le-a dat lor, adică fiilor lui Gad, fiilor lui Ruben și la jumătate din tribul lui Manase, fiul lui Iosif, țara lui Sihon, regele amoreilor și țara lui Og, regele Basanului, țara cu cetățile ei și pământurile lor, cetățile țării de jur împrejur.

³⁴ Fiii lui Gad au construit [cetățile] Dibon, Atarot, Aroer,

³⁵ Atrot-Șofan, Iazer, Iogbeha,

³⁶ Bet-Nimra și Bet-Haran, cetăți întărite, și staule pentru turme.

³⁷ Fiii lui Ruben au construit [cetățile] Heșbon, Eleale, Chiriataim,

³⁸ Nebo și Baal-Meon – cu nume schimbate – și Sibma, și au dat alte nume cetăților pe care le-au construit.

³⁹ Fiii lui Machir, fiul lui Manase, au mers la Galaad și l-au luat; i-au izgonit pe amoreii cari erau acolo.

⁴⁰ Moise a dat Galaadul lui Machir, fiul lui Manase. Și el a locuit acolo.

⁴¹ Iair, fiul lui Manase, a mers și a capturat satele lor și le-a numit Havot-Iair.

⁴² Nobah a mers și a luat [cetatea] Chenat împreună cu suburbiile ei și a numit-o Nobah, după numele lui.

33.

Etapele Exodului: din Egipt până în Moab

¹ Acestea sunt popasurile fiilor lui Israel care au ieșit din țara Egiptului, după grupele lor, sub conducerea lui Moise și a lui Aaron.

- ² Moise a scris plecările lor după popasurile lor, la cuvântul Domnului. Acestea sunt popasurile lor, după plecările lor:
- ³ Au plecat de la Ramses în luna întâi, în ziua a cincisprezecea a lunii întâi; a doua zi după Paște, fiii lui Israel au ieșit cu brațul ridicat înaintea tuturor egiptenilor,
- ⁴ în timp ce egiptenii îi îngropau pe cei pe care îi lovisese Domnul dintre ei, adică pe toți întâii născuți. Domnul a făcut judecată chiar și împotriva zeilor lor.
- ⁵ Fiii lui Israel au pornit de la Ramses și și-au fixat tabăra la Sucot.
- ⁶ Au plecat de la Sucot și și-au fixat tabăra la Etam, care este la marginea pustiului.
- ⁷ Au plecat de la Etam, s-au întors la Pi-Hahiro, în fața lui Baal-Țefon, și și-au fixat tabăra înaintea Migdolului.
- ⁸ Au plecat de la Pi-Hahiro și au trecut prin mijlocul mării spre pustiul; au mers cale de trei zile în pustiul Etam și și-au fixat tabăra la Mara.
- ⁹ Au plecat de la Mara și au ajuns la Elim; la Elim erau douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de palmieri. Și și-au fixat tabăra la acolo.
- ¹⁰ Au plecat de la Elim și și-au fixat tabăra la Marea Roșie.
- ¹¹ Au plecat de la Marea Roșie și și-au fixat tabăra în pustiul Sin.
- ¹² Au plecat din pustiul Sin și și-au fixat tabăra la Dofca.
- ¹³ Au plecat de la Dofca și și-au fixat tabăra la Aluș.
- ¹⁴ Au plecat de la Aluș și și-au fixat tabăra la Refidim. Acolo nu era apă pentru ca să bea poporul.
- ¹⁵ Au plecat de la Refidim și și-au fixat tabăra în pustiul Sinai.
- ¹⁶ Au plecat din pustiul Sinai și și-au fixat tabăra la Chibrot-Hataava.
- ¹⁷ Au plecat de la Chibrot-Hataava și și-au fixat tabăra la Hațerot.
- ¹⁸ Au plecat de la Hațerot și și-au fixat tabăra la Ritma.
- ¹⁹ Au plecat de la Ritma și și-au fixat tabăra la Rimon-Pereț.
- ²⁰ Au plecat de la Rimon-Pereț și și-au fixat tabăra la Libna.
- ²¹ Au plecat de la Libna și și-au fixat tabăra la Risa.
- ²² Au plecat de la Risa și și-au fixat tabăra la Chehelata.
- ²³ Au plecat de la Chehelata și și-au fixat tabăra la muntele Șafer.
- ²⁴ Au plecat de la muntele Șafer și și-au fixat tabăra la Harada.
- ²⁵ Au plecat de la Harada și și-au fixat tabăra la Machelot.
- ²⁶ Au plecat de la Machelot și și-au fixat tabăra la Tahat.
- ²⁷ Au plecat de la Tahat și și-au fixat tabăra la Tarah.
- ²⁸ Au plecat de la Tarah și și-au fixat tabăra la Mitca.
- ²⁹ Au plecat de la Mitca și și-au fixat tabăra la Hașmona.
- ³⁰ Au plecat de la Hașmona și și-au fixat tabăra la Moserot.
- ³¹ Au plecat de la Moserot și și-au fixat tabăra la Bene-Iaacan.
- ³² Au plecat de la Bene-Iaacan și și-au fixat tabăra la Hor-Ghidgad.
- ³³ Au plecat de la Hor-Ghidgad și și-au fixat tabăra la Iotbata.
- ³⁴ Au plecat de la Iotbata și și-au fixat tabăra la Abrona.
- ³⁵ Au plecat de la Abrona și și-au fixat tabăra la Ețion-Gheber.
- ³⁶ Au plecat de la Ețion-Gheber și și-au fixat tabăra în pustiul Sin, adică la Cadeș.

- ³⁷ Au pornit de la Cadeş şi şi-au fixat tabăra la muntele Hor, la hotarul ţării Edomului.
- ³⁸ Preotul Aaron a urcat pe muntele Hor, după cuvântul Domnului şi a murit acolo în al patruzecilea an de la ieşirea fiilor lui Israel din ţara Egiptului, în luna a cincea, în prima zi a lunii.
- ³⁹ Aaron era în vârstă de o sută douăzeci şi trei de ani când a murit pe muntele Hor.
- ⁴⁰ Regele Aradului, cananeanul, care locuia în partea de sud a ţării Canaanului, a aflat de venirea fiilor lui Israel.
- ⁴¹ Au plecat de la muntele Hor şi şi-au fixat tabăra la Țalmona.
- ⁴² Au plecat de la Țalmona şi şi-au fixat tabăra la Punon.
- ⁴³ Au plecat de la Punon şi şi-au fixat tabăra la Obot.
- ⁴⁴ Au plecat de la Obot şi şi-au fixat tabăra la Iie-Ha-Abarim, la hotarul Moabului.
- ⁴⁵ Au plecat de la Iie-Ha-Abarim şi şi-au fixat tabăra la Dibon-Gad.
- ⁴⁶ Au plecat de la Dibon-Gad şi şi-au fixat tabăra la Almon-Diblataim.
- ⁴⁷ Au pornit de la Almon-Diblataim şi şi-au fixat tabăra în munţii Abarim, în faţa lui Nebo.
- ⁴⁸ Au plecat din munţii Abarim şi şi-au fixat tabăra în stepele Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului.
- ⁴⁹ Şi-au fixat tabăra lângă Iordan, de la Bet-Ieşimot până la Abel-Şitim, în stepele Moabului.

Împărţirea Canaanului

- ⁵⁰ Domnul i-a zis lui Moise în stepele Moabului, lângă Iordan, în faţa Ierihonului:
- ⁵¹ „Vorbeşte-le fiilor lui Israel şi spune-le: „După ce veţi trece Iordanul în ţara Canaanului,
- ⁵² să-i izgoniţi dinaintea voastră pe toţi locuitorii ţării, să le distrugeţi toate [lucrurile] lor sculptate, să le distrugeţi toate chipurile lor turnate şi să le devastaţi toate înălţimile lor.
- ⁵³ Să luaţi ţara în stăpânire şi să locuiţi în ea. Căci eu vă dau ţara ca să o moşteniţi.
- ⁵⁴ Să împărţiţi ţara prin tragere la sorţi, după familiile voastre. Celor ce sunt mai mulţi, să le daţi o parte mai mare şi celor ce sunt mai puţini, să le daţi o parte mai mică. Unde vor cădea sorţii, acolo să fie pentru fiecare. Să luaţi moştenirea după triburile părinţilor voştri.
- ⁵⁵ Dar dacă nu-i veţi izgoni dinaintea voastră pe locuitorii ţării, aceia dintre ei pe care îi veţi lăsa vă vor fi ca nişte spini în ochi şi ca nişte ghimpi în coaste. Vă vor fi duşmani în ţara în care veţi locui.
- ⁵⁶ Şi vă voi face vouă ceea ce aveam de gând să le fac lor”.

34.

Hotarele şi împărţirea Canaanului

- ¹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ² „Porunceşte-le fiilor lui Israel şi spune-le: «Când veţi intra în ţara Canaanului, aceasta este ţara care va fi moştenirea voastră, adică ţara Canaanului după hotarele ei.
- ³ Hotarul de sud să înceapă din pustiul Sin de-a lungul Edomului; astfel, graniţa voastră de sud să pornească Marea Moartă, la est.
- ⁴ Să se întoarcă la sud de înălţimea Acrabim şi să treacă prin Sin; iar ieşirile lui să fie spre sud, la Cadeş-Barnea, să meargă la Haţar-Adar şi să treacă spre Aţmon.
- ⁵ Hotarul să se întoarcă de la Aţmon spre pârau Egiptului şi ieşirile să fie spre mare.
- ⁶ Hotarul vostru dinspre vest să fie Marea cea Mare. Aceasta să fie hotarul vostru la vest.

- ⁷ Hotarul vostru spre nord să-l trasați începând de la Marea cea Mare până la muntele Hor.
- ⁸ De la muntele Hor să-l trasați spre Hamat și să fie ieșirile hotarului spre Țedad.
- ⁹ Să ajungă la Zifron și ieșirile lui să fie spre Hațar-Enan. Acesta să fie hotarul vostru la nord.
- ¹⁰ Să vă trasați hotarul spre est de la Hațar-Enan spre Șefam.
- ¹¹ Hotarul să coboare din Șefam spre Ribla, la răsărit de Ain. Hotarul să coboare și să treacă de-a lungul lacului Genezaret, la răsărit.
- ¹² Hotarul să coboare spre Iordan și ieșirile lui să fie spre Marea Moartă. Aceasta să fie țara voastră, după hotarele ei de jur împrejur»”.
- ¹³ Moise le-a poruncit fiilor lui Israel: „Aceasta este țara pe care să o împărțiți prin tragere la sorți și pe care a poruncit Domnul să fie dată celor nouă triburi și jumătate.
- ¹⁴ Căci tribul fiilor lui Ruben, după casele părinților lor, și tribul fiilor lui Gad, după casele părinților lor, precum și jumătate din tribul lui Manase și-au luat moștenirea.
- ¹⁵ Cele două triburi și jumătate și-au luat moștenirea dincoace de Iordan, în fața Ierihonului, spre est”.

Cei desemnați pentru împărțire

- ¹⁶ Domnul i-a zis lui Moise:
- ¹⁷ „Acestea sunt numele bărbaților care vă vor împărți țara: Eleazar, preotul, și Iosue, fiul lui Nun.
- ¹⁸ Să luați câte o căpetenie din fiecare trib ca să se facă împărțirea țării.
- ¹⁹ Acestea sunt numele bărbaților: pentru tribul lui Iuda, Caleb, fiul lui Iefune;
- ²⁰ pentru tribul fiilor lui Simeon, Samuel, fiul lui Amihud;
- ²¹ pentru tribul lui Beniamin, Elidad, fiul lui Chislon;
- ²² pentru tribul fiilor lui Dan, căpetenia Buchi, fiul lui Iogli;
- ²³ pentru fiii lui Iosif – pentru tribul fiilor lui Manase – căpetenia Haniel, fiul lui Efod;
- ²⁴ pentru tribul fiilor lui Efraim, căpetenia Chemuel, fiul lui Șiftan;
- ²⁵ pentru tribul fiilor lui Zabulon, căpetenia Elițafan, fiul lui Parnac;
- ²⁶ pentru tribul fiilor lui Isahar, căpetenia Paltiel, fiul lui Azan;
- ²⁷ pentru tribul fiilor lui Așer, căpetenia Ahihud, fiul lui Șelomi;
- ²⁸ pentru tribul fiilor lui Neftali, căpetenia Pedahel, fiul lui Amihud”.
- ²⁹ Aceștia sunt cei cărora le-a poruncit Domnul să împartă țara Canaanului pentru fiii lui Israel.

35.

Moștenirea leviților

- ¹ Domnul i-a vorbit lui Moise în stepele Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.
- ² “Poruncește-le fiilor lui Israel să dea leviților, din moștenirea proprietății lor, cetăți pentru locuit. Să dați leviților terenurile dimprejurul cetăților.
- ³ Cetățile să fie ale lor, ca să locuiască iar terenurile să fie pentru animalele lor, pentru bunurile lor și pentru toate vietățile lor.
- ⁴ Terenurile cetăților pe care să le dați leviților, de la zidul cetății înspre afară, să fie de o mie de coți de jur împrejur.

- ⁵ Să măsoarați în afara cetății: latura de est două mii de coți, latura de sud două mii de coți, latura de vest două mii de coți și latura de nord două mii de coți. Cetatea să fie la mijloc. Acestea să fie pentru ei terenurile cetăților.
- ⁶ Între cetățile pe care le veți da leviților, șase să fie cetăți de refugiu unde să fugă ucigașul. Pe lângă acestea, să le mai dați alte patruzeci și două de cetăți.
- ⁷ Toate cetățile pe care le veți da leviților să fie patruzeci și opt de cetăți, împreună cu terenurile.
- ⁸ Cetățile pe care le veți da din proprietățile fiilor lui Israel să fie: de la cei care sunt mulți, mai multe și de la cei care sunt mai puțini, mai puține. Fiecare să dea din cetățile sale leviților după moștenirea pe care o moștenește”.

Cetățile de refugiu

- ⁹ Domnul i-a zis lui Moise:
- ¹⁰ „Vorbește-le fiilor lui Israel și spune-le: «Când treceți Iordanul în țara Canaanului,
- ¹¹ să vă alegeți niște cetăți care să fie cetăți de refugiu, unde să se poată refugia ucigașul care omoară pe cineva din greșală.
- ¹² Ele să fie pentru voi cetăți de refugiu din calea răzbunătorului pentru ca ucigașul să nu moară înainte de a fi stat la judecată în fața adunării.
- ¹³ Între cetățile pe care le veți da, șase să fie cetăți de refugiu pentru voi.
- ¹⁴ Trei cetăți să fie dincolo de Iordan și trei cetăți să fie în țara Canaanului: să fie cetăți de refugiu.
- ¹⁵ Aceste șase cetăți să fie refugiu pentru fiii lui Israel și pentru străinul care locuiește în mijlocul vostru. Acolo să se poată refugia oricine omoară pe cineva din greșală.
- ¹⁶ Oricine îl lovește [pe cineva] cu un instrument de fier și [acesta] moare, este un ucigaș: ucigașul să fie dat la moarte.
- ¹⁷ Dacă-l lovește având în mână o piatră care poate ucide și [acesta] moare, este un ucigaș: ucigașul să fie dat la moarte.
- ¹⁸ Dacă-l lovește având în mână un obiect din lemn care poate ucide și [acesta] moare, este un ucigaș: ucigașul să fie dat la moarte.
- ¹⁹ Răzbunătorul sângelui să-l omoare pe ucigaș când îl va întâlni: el să-l omoare.
- ²⁰ Oricine îl îmbrânțește pe cineva cu ură sau dacă, așteptând, aruncă cu ceva asupra lui și moare,
- ²¹ sau dacă, din dușmănie, îl lovește cu mâna și moare, cel care l-a lovit să fie dat la moarte: este un ucigaș. Răzbunătorul sângelui să-l omoare pe ucigaș când îl întâlnește.
- ²² Oricine îl îmbrânțește pe cineva pe neașteptate și nu din dușmănie sau dacă, fără să aștepte, aruncă ceva asupra lui,
- ²³ sau dacă aruncă asupra cu vreo piatră care poate să ucidă, dar fără să-l vadă și moare, fără să-i fi fost dușman și să-i fi căutat răul,
- ²⁴ adunarea să facă judecată între cel care a lovit și răzbunătorul sângelui după aceste legi:
- ²⁵ adunarea să-l scape pe ucigaș din mâna răzbunătorului sângelui și să-l facă să se întoarcă în cetatea de refugiu unde fugise. Să locuiască acolo până la moartea marelui preot care a fost uns cu untdelemn sfânt.
- ²⁶ Dacă ucigașul iese din hotarul cetății de refugiu unde fugise,
- ²⁷ și dacă răzbunătorul sângelui îl întâlnește în afara hotarului cetății de refugiu și-l ucide pe ucigaș, nu va fi vinovat de sânge.
- ²⁸ Căci [ucigașul] trebuia să locuiască în cetatea lui de refugiu până la moartea marelui preot. După moartea marelui preot, poate să se întoarcă în pământul proprietății sale.
- ²⁹ Acestea să fie pentru voi hotărâri de lege din generație în generație, oriunde veți locui.
- ³⁰ Oricine omoară pe cineva, ucigașul să fie omorât după cuvântul martorilor. Dar un singur martor nu va mărturisi împotriva cuiva ca să fie omorât.
- ³¹ Să nu luați răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie dat la moarte.
- ³² Să nu luați răscumpărare pentru cel fugit în cetatea sa de refugiu ca să se întoarcă să locuiască în țară până la moartea

preotului.

³³ Să nu profanați țara unde veți fi, căci sângele celui nevinovat profanează țara. Și nu poate fi făcută ispășire pentru țara în care s-a vărsat sânge decât cu sângele celui care l-a vărsat.

³⁴ Să nu întinați țara în care locuiți și în mijlocul căreia eu locuiesc căci eu sunt Domnul care locuiește în mijlocul fiilor lui Israel”.

36.

Moștenirea femeilor căsătorite

¹ S-au apropiat capii părinților familiilor lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, dintre familiile fiilor lui Iosif, și au vorbit înaintea lui Moise și înaintea căpeteniilor capilor părinților fiilor lui Israel.

² Ei au zis: „Domnul a poruncit domnului meu să dea țara ca moștenire prin tragere la sorți fiilor lui Israel. Domnul meu a primit poruncă de la Domnul să dea moștenirea lui Țelofhad, fratele nostru, fiicelor lui.

³ Dacă vor deveni soții ale unuia dintre fiii unui trib dintre fiii lui Israel, moștenirea lor va fi sustrasă din moștenirea părinților noștri și va fi adăugată moștenirii tribului de care vor aparține. Și ceea ce am moștenit prin tragere la sorți, ne va fi sustras.

⁴ Dacă va fi jubileu pentru fiii lui Israel, moștenirea lor va fi adăugată moștenirii tribului la care vor aparține, și moștenirea lor va fi sustrasă din moștenirea tribului părinților noștri”.

⁵ Moise a poruncit fiilor lui Israel după cuvântul Domnului: „Tribul fiilor lui Iosif vorbește corect.

⁶ Acesta este cuvântul pe care l-a poruncit Domnul cu privire la fiicele lui Țelofhad: să se căsătorească cu cine va fi bine în ochii lor, numai să se căsătorească într-o familie din tribul părinților lor.

⁷ Să nu treacă nicio moștenire a fiilor lui Israel din trib în trib, ci fiii lui Israel, fiecare să rămână unit de moștenirea tribului părinților săi.

⁸ Orice fată care are o moștenire în triburile fiilor lui Israel, să se căsătorească cu cineva dintr-o familie a tribului tatălui ei pentru ca fiecare dintre fiii lui Israel să aibă moștenirea părinților săi.

⁹ Să nu treacă nicio moștenire dintr-un trib în alt trib pentru că fiecare dintre triburile fiilor lui Israel este unit de moștenirea lui”.

¹⁰ După cum i-a poruncit Domnul lui Moise, așa au făcut fiicele lui Țelofhad.

¹¹ Iar fiicele lui Țelofhad – Mahla, Tirța, Hogla, Milca și Noa – s-au căsătorit cu fiii unchilor lor.

¹² S-au căsătorit în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif, și moștenirea lor a rămas în tribul familiei tatălui lor.

¹³ Acestea sunt poruncile și legile pe care le-a dat Domnul prin Moise fiilor lui Israel în stepele Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului.